

REGULAMENTUL (UE) 2016/1036 AL PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI AL CONSILIULUI**din 8 iunie 2016****privind protecția împotriva importurilor care fac obiectul unui dumping din partea țărilor care nu sunt membre ale Uniunii Europene****(text codificat)**

PARLAMENTUL EUROPEAN ȘI CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolul 207 alineatul (2),

având în vedere propunerea Comisiei Europene,

după transmiterea proiectului de act legislativ către parlamentele naționale,

hotărând în conformitate cu procedura legislativă ordinară ⁽¹⁾,

întrucât:

- (1) Regulamentul (CE) nr. 1225/2009 al Consiliului ⁽²⁾ a fost modificat în mod substanțial de mai multe ori ⁽³⁾. Din motive de claritate și de eficiență, ar trebui să se codifice respectivul regulament.
- (2) Acordul privind aplicarea articolului VI din Acordul General pentru Tarife și Comerț din 1994 (denumit în continuare „Acordul antidumping din 1994”) conține norme detaliate referitoare în special la calcularea marjei de dumping, la procedurile de deschidere și de desfășurare a examinării, inclusiv la stabilirea și modul de tratare a faptelor, la instituirea de măsuri provizorii, la impunerea și perceperea de taxe antidumping, la durata și reexaminarea măsurilor antidumping și la divulgarea de informații referitoare la examinările antidumping.
- (3) Pentru a se asigura aplicarea adecvată și transparentă a normelor din Acordul antidumping din 1994, este necesar să se transpună în dreptul Uniunii, în măsura posibilului, termenii acestuia.
- (4) La aplicarea normelor din Acordul antidumping din 1994, este esențial, în vederea menținerii echilibrului între drepturile și obligațiile instituite de Acordul General pentru Tarife și Comerț (GATT), ca Uniunea să țină seama de interpretarea acestora de către principalii săi parteneri comerciali.
- (5) Este de dorit să se stabilească norme clare și detaliate privind calcularea valorii normale. Este necesar să se precizeze, în special, că această valoare trebuie să se bazeze în toate cazurile pe vânzările reprezentative realizate în cadrul operațiunilor comerciale normale în țara exportatoare. Este necesar să se furnizeze indicații cu privire la noțiunea de părți considerate ca fiind asociate în vederea stabilirii dumpingului. Este necesar să se definească circumstanțele în care vânzările de pe piața internă a țării exportatoare pot fi considerate vânzări în pierdere și pot să nu fie luate în considerare și pot să țină seama de vânzările rămase, de valoarea normală calculată sau de vânzările către o țară terță. Este, de asemenea, oportun să se garanteze o repartizare corectă a cheltuielilor, inclusiv în situațiile de demarare, și să se precizeze definiția noțiunii de demarare, sfera de aplicare și metoda de repartizare. Este, de asemenea, necesar, pentru a calcula valoarea normală, să se indice metoda aplicabilă pentru stabilirea valorilor costurilor de vânzare, a cheltuielilor administrative și a altor costuri generale, precum și marja de profit care urmează să fie inclusă în această valoare.
- (6) În vederea stabilirii valorii normale pentru țările care nu au economie de piață, este prudent să se stabilească normele de procedură pentru a alege țara terță adecvată cu economie de piață care va reprezenta punctul de referință în acest sens și, în cazul în care nu se poate găsi o țară terță adecvată, să se prevadă că valoarea normală poate fi stabilită pe orice altă bază rezonabilă.

⁽¹⁾ Poziția Parlamentului European din 10 mai 2016 (nepublicată încă în Jurnalul Oficial) și Decizia Consiliului din 30 mai 2016.

⁽²⁾ Regulamentului (CE) nr. 1225/2009 al Consiliului din 30 noiembrie 2009 privind protecția împotriva importurilor care fac obiectul unui dumping din partea țărilor care nu sunt membre ale Comunității Europene (JO L 343, 22.12.2009, p. 51).

⁽³⁾ A se vedea anexa I.

- (7) Este necesar să se definească prețul de export și să se enumere ajustări care ar trebui aduse în cazul în care se estimează că este necesar să se recalculeze acest preț de export pe baza primului preț de pe piața liberă.
- (8) Pentru a asigura o comparație echitabilă între prețul de export și valoarea normală este necesar să se enumere factorii care pot afecta prețurile și posibilitatea de a le compara și să se stabilească norme specifice privind necesitatea și modalitatea de operare a acestor ajustări, fiind evident că orice repetare a ajustărilor trebuie evitată. Este, de asemenea, necesar să se prevadă că se poate face comparația utilizând prețuri medii, cu toate că prețurile de export individuale pot fi comparate cu o valoare normală medie atunci când prețurile de export individuale variază între diferiți cumpărători, regiuni sau perioade.
- (9) Este de dorit să se stabilească orientări clare și detaliate în ceea ce privește factorii care pot contribui la a stabili dacă importurile care fac obiectul unui dumping au adus un prejudiciu important sau riscă să aducă un prejudiciu. Atunci când se încearcă să se demonstreze că volumul și nivelul prețurilor importurilor în cauză sunt responsabile de prejudiciul adus unei industrii a Uniunii, este necesar să se țină seama de efectele altor factori și, în special, de condițiile de piață dominante din Uniune.
- (10) Este necesar să se definească noțiunea de „industrie a Uniunii”, să se prevadă că părțile afiliate cu exportatorii pot fi excluse din această industrie și să se definească noțiunea de „afiliere”. Este, de asemenea, necesar să se prevadă că o acțiune antidumping poate fi efectuată în numele producătorilor dintr-o regiune a Uniunii și să se stabilească orientările pentru definirea regiunii respective.
- (11) Este necesar să se stabilească cine este abilitat să depună o plângere antidumping, precum și măsura în care o astfel de plângere ar trebui sprijinită de către industria Uniunii și să se precizeze informațiile referitoare la dumping, la prejudiciu și la legătura de cauzalitate pe care o astfel de plângere ar trebui să le conțină. Este, de asemenea, indicat să se precizeze procedurile aplicabile la respingerea plângerilor sau la inițierea procedurilor.
- (12) Este necesar să se specifice modul în care sunt notificate părțile interesate cu privire la informațiile pe care autoritățile le solicită. Părților interesate ar trebui să li se ofere posibilități numeroase de a prezenta toate dovezile pertinente și de a-și apăra interesele. Este, de asemenea, de dorit să se definească în mod clar normele și procedurile de urmat pe parcursul examinării și să se prevadă, în special, că părțile interesate trebuie să se facă cunoscute, să își prezinte punctul de vedere și să furnizeze informațiile la termenele stabilite, pentru a se ține seama de punctul lor de vedere. Este, de asemenea, necesar să se indice condițiile în care o parte interesată poate avea acces la informațiile furnizate de alte părți interesate și să transmită comentarii. Este, de asemenea, oportun să se instituie o cooperare între statele membre și Comisie în ceea ce privește culegerea de informații.
- (13) Este necesar să se stabilească condițiile în care pot fi impuse taxele provizorii, inclusiv condițiile în care aceste taxe pot fi impuse nu mai devreme de 60 de zile sau mai târziu de nouă luni de la data inițierii procedurii. Este, de asemenea, necesar, din rațiuni administrative, să se prevadă că aceste taxe pot, în toate cazurile, să fie impuse direct de către Comisie pentru o perioadă de nouă luni sau succesiv pentru o perioadă de șase luni și o perioadă de trei luni.
- (14) Este necesar să se stabilească procedurile care să permită acceptarea angajamentelor care pun capăt dumpingului și prejudiciului în loc să fie impuse taxe provizorii sau definitive. Este, de asemenea, oportun să se precizeze consecințele unei încălcări sau ale unei retrageri a angajamentelor și să se prevadă că pot fi impuse taxe provizorii în caz de prezumție de încălcare sau atunci când este necesară o examinare suplimentară pentru a aduce completări constatărilor. În cazul acceptării angajamentelor, este necesar să se vegheze ca angajamentele propuse și aplicarea lor să nu ducă la un comportament anticoncurențial.
- (15) Este necesar să se prevadă că examinarea va fi încheiată, fie că s-au adoptat sau nu măsuri definitive, în decurs de 12 luni și în cel mult 15 luni de la data deschiderii examinării.
- (16) Examinările sau procedurile ar trebui încheiate atunci când marja de dumping este *de minimis* sau când prejudiciul este neglijabil și ca atare este necesar să se definească aceste situații. Atunci când trebuie impuse măsuri, este necesar să se prevadă încheierea examinării și că nivelul măsurilor trebuie să fie inferior marjei de dumping în cazul în care această valoare inferioară este suficientă pentru a se elimina prejudiciul și să se precizeze metoda de calcul al nivelului măsurilor în cazul eşantionării.

- (17) Este necesar să se prevadă perceperea retroactivă a taxelor provizorii, în cazul în care se consideră necesar, și să se definească circumstanțele care pot duce la aplicarea retroactivă a taxelor pentru a evita ca măsurile definitive care urmează să se aplice să nu mai aibă substanță. Este, de asemenea, necesar să se prevadă că taxele pot fi aplicate retroactiv în caz de încălcare sau de retragere a angajamentelor.
- (18) Este necesar să se prevadă că măsurile încetează să fie aplicabile după cinci ani, cu excepția cazului în care în urma unei reexaminări rezultă că ar trebui menținute. Este, de asemenea, necesar să se prevadă, atunci când se prezintă dovezi suficiente că circumstanțele s-au modificat, reexaminări intermediare ale situației sau examinări pentru a stabili dacă se justifică rambursarea taxelor antidumping. Este, în egală măsură, necesar să se prevadă că, în cazul în care prețurile de export trebuie recalulate pentru a restabili marja de dumping, taxele antidumping nu trebuie considerate costuri suportate între import și revânzare atunci când aceste taxe se regăsesc în prețurile produselor care fac obiectul măsurilor în Uniune.
- (19) Este necesar să se prevadă în mod expres că prețurile de export și marjele de dumping trebuie reevaluate atunci când taxele sunt absorbite de către exportator datorită unui acord de compensare oarecare, iar măsurile nu se regăsesc în prețurile produselor care fac obiectul măsurilor în Uniune.
- (20) Acordul antidumping din 1994 nu conține dispoziții în ceea ce privește circumvenția măsurilor antidumping, chiar dacă o decizie ministerială distinctă din cadrul GATT a recunoscut că circumvenția constituie o problemă și a fost sesizat comitetul antidumping al GATT în vederea adoptării unei rezoluții. Având în vedere eșecul de până în prezent al negocierilor multilaterale și până la elaborarea rezultatului sesizării comitetului antidumping al Organizației Mondiale a Comerțului (OMC), este necesar ca legislația Uniunii să conțină dispoziții pentru a contracara practicile, inclusiv asamblarea simplă a mărfurilor în Uniune sau într-o țară terță, al căror obiectiv esențial este de a permite circumvenția măsurilor antidumping.
- (21) Ar fi, de asemenea, de dorit să se precizeze ce practici constituie o circumvenție a măsurilor în vigoare. Practicile de circumvenție a măsurilor pot apărea fie în interiorul, fie în afara Uniunii. Este necesar, prin urmare, să se prevadă ca scutiunile de la plata taxelor extinse prevăzute pentru importatori să poată fi acordate și exportatorilor, atunci când taxele sunt aplicate pentru a face față circumvenției care are loc în afara Uniunii.
- (22) Este oportun să se autorizeze suspendarea măsurilor antidumping în cazul unei schimbări temporare a condițiilor de piață datorită căreia menținerea lor temporară este inadecvată.
- (23) Este necesar să se prevadă ca importurile care fac obiectul unei examinări să poată face obiectul unei înregistrări la efectuarea importului, astfel încât să poată fi aplicate ulterior măsuri împotriva acestor importuri.
- (24) Pentru a garanta aplicarea corectă a măsurilor, este necesar ca statele membre să supravegheze și să transmită rapoarte către Comisie privind importurile de produse care fac obiectul unor examinări sau al unor măsuri, precum și privind valoarea taxelor percepute în temeiul prezentului regulament.
- (25) Este oportun să se prevadă vizite pentru verificarea informațiilor furnizate privind dumpingul și prejudiciul, aceste vizite depinzând, totuși, de calitatea răspunsurilor la chestionarele primite.
- (26) Este esențial să se recurgă la eșantionare atunci când numărul părților sau al tranzacțiilor respective este mare, astfel încât examinările să poată fi duse la sfârșit în cadrul termenelor stabilite.
- (27) Este necesar să se prevadă că, în cazul părților care nu cooperează în mod satisfăcător, se pot utiliza alte informații pentru a stabili constatările și că aceste informații pot fi mai puțin favorabile părților respective decât în cazul în care acestea ar fi cooperat.
- (28) Trebuie adoptate dispoziții în ceea ce privește tratamentul informațiilor confidențiale pentru a preveni divulgarea de secrete de afaceri.
- (29) Este indispensabil să existe prevederi pentru divulgarea corectă a faptelor și considerentelor esențiale către părțile care au dreptul la un astfel de tratament și ca aceste divulgări să fie făcute ținând seama de procesul decizional la nivelul Uniunii, într-o perioadă care să le permită părților să își apere interesele.

- (30) Este rezonabil să se prevadă un sistem administrativ în temeiul căruia să poată fi prezentate argumente privind conformitatea măsurilor cu interesul Uniunii, inclusiv cu cel al consumatorilor, să se stabilească termenele în care trebuie furnizate aceste informații și să se stabilească drepturile la informare ale părților interesate.
- (31) Punerea în aplicare a prezentului regulament necesită condiții uniforme pentru adoptarea de măsuri de salvagardare provizorii și definitive și pentru încheierea unei examinări fără luare de măsuri. Măsurile respective ar trebui adoptate de către Comisie în conformitate cu Regulamentul (UE) nr. 182/2011 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽¹⁾.
- (32) Procedura de consultare ar trebui utilizată pentru adoptarea de măsuri provizorii, având în vedere efectele unor asemenea măsuri și logica lor secvențială în legătură cu adoptarea de măsuri definitive. Procedura de consultare ar trebui utilizată de asemenea pentru acceptarea de angajamente, pentru inițierea sau neinițierea de examinări în perspectiva expirării măsurilor, pentru prelungirea suspendării măsurilor și pentru reinstituirea de măsuri, având în vedere efectele unor asemenea măsuri în raport cu măsurile definitive. În cazul în care o întârziere în impunerea măsurilor ar cauza prejudicii dificil de remediat, este necesar ca Comisia să fie în măsură să adopte măsuri provizorii cu aplicare imediată,

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

Articolul 1

Principii

- (1) Poate fi supus unei taxe antidumping orice produs care face obiectul unui dumping în cazul în care punerea sa în liberă circulație în cadrul Uniunii cauzează un prejudiciu.
- (2) Se consideră că un produs face obiectul unui dumping atunci când prețul său de export către Uniune este mai mic decât prețul comparabil, practicat în cadrul operațiunilor comerciale normale, pentru un produs similar în țara exportatoare.
- (3) Țara exportatoare este în mod normal țara de origine. Cu toate acestea, poate fi o țară intermediară, cu excepția cazului în care, de exemplu, produsele respective numai tranzitează această țară, produsele respective nu sunt fabricate în această țară sau nu există preț comparabil pentru aceste produse în această țară.
- (4) În sensul prezentului regulament, prin „produs similar” se înțelege un produs identic, și anume asemănător în toate privințele produsului respectiv sau, în absența unui astfel de produs, alt produs care, cu toate că nu este asemănător în toate privințele, prezintă caracteristici foarte apropiate celor ale produsului respectiv.

Articolul 2

Stabilirea existenței dumpingului

A. VALOAREA NORMALĂ

- (1) Valoarea normală se stabilește de obicei pe baza prețurilor plătite sau care urmează să fie plătite, în cadrul operațiunilor comerciale normale, de către cumpărători independenți din țara exportatoare.

În cazul în care exportatorul din țara exportatoare nu produce sau nu comercializează produsul similar, valoarea normală se stabilește pe baza prețurilor altor comercianți sau producători.

⁽¹⁾ Regulamentul (UE) nr. 182/2011 al Parlamentului European și al Consiliului din 16 februarie 2011 de stabilire a normelor și principiilor generale privind mecanismele de control de către statele membre al exercitării competențelor de executare de către Comisie (JO L 55, 28.2.2011, p. 13).

Prețurile practicate între părți care par a fi asociate sau par să fi încheiat un acord de compensare nu pot fi considerate prețuri practicate în cadrul operațiunilor comerciale normale și nu pot fi utilizate pentru a stabili valoarea normală decât în cazul în care se stabilește că prețurile în cauză nu sunt afectate de relațiile dintre părți.

Pentru a stabili dacă două părți sunt asociate, se poate ține seama de definiția părților afiliate în conformitate cu articolul 127 din Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2015/2447 al Comisiei ⁽¹⁾.

(2) Vânzările produsului similar destinat consumului pe piața internă a țării exportatoare se utilizează în mod normal la stabilirea valorii normale în cazul în care volumul acestor vânzări reprezintă cel puțin 5 % din volumul vânzărilor produsului în cauză în Uniune. Cu toate acestea, se poate utiliza un volum de vânzări mai mic, de exemplu, atunci când prețurile practicate sunt considerate reprezentative pentru piața respectivă.

(3) În cazul în care nu se efectuează nici o vânzare a produsului similar în cadrul operațiunilor comerciale normale sau în cazul în care aceste vânzări sunt insuficiente sau în cazul în care, din cauza unei situații speciale a pieței, aceste vânzări nu permit efectuarea unei comparații valabile, valoarea normală a produsului similar se calculează pe baza costului de producție din țara de origine, la care se adaugă o sumă rezonabilă pentru costurile de vânzare, cheltuielile administrative și alte costuri generale și pentru profit sau pe baza prețurilor de export, practicate în cadrul operațiunilor comerciale normale, către o țară terță adecvată, cu condiția ca aceste prețuri să fie reprezentative.

Se poate considera că există o situație specială a pieței în ceea ce privește produsul respectiv în sensul primului paragraf mai ales în cazul în care prețurile sunt în mod artificial scăzute, când se practică intens barterul sau când există regimuri de prelucrare necomerciale.

(4) Nu se poate considera că vânzările produsului similar pe piața internă a țării exportatoare sau vânzările către o țară terță la prețuri mai mici decât costurile de producție unitare (fixe și variabile), la care se adaugă costurile de vânzare, cheltuielile administrative și alte costuri generale, nu au loc în cadrul operațiunilor comerciale normale din cauza prețului lor și nu pot fi eliminate din calculul pentru stabilirea valorii normale decât în cazul în care se stabilește că aceste vânzări se efectuează pe o perioadă extinsă, în cantități substanțiale și la prețuri care nu pot acoperi toate costurile într-o perioadă de timp rezonabilă.

În cazul în care prețurile sunt mai mici decât costurile în momentul vânzării, dar sunt mai mari decât costurile medii ponderate în perioada efectuării examinării, se consideră că aceste prețuri pot acoperi costurile într-o perioadă rezonabilă.

Prin „perioadă extinsă” se înțelege în mod normal un an sau cel puțin șase luni și se consideră că în această perioadă se efectuează vânzări substanțiale la prețuri mai mici decât costul unitar în cazul în care se stabilește că prețul de vânzare mediu ponderat este mai mic decât costul unitar mediu ponderat sau că volumul vânzărilor efectuate la prețuri mai mici decât costul unitar nu reprezintă mai puțin de 20 % din vânzările luate în considerare la stabilirea valorii normale.

(5) Valoarea cheltuielilor se calculează în mod normal pe baza registrelor contabile ale părții care face obiectul examinării ei, cu condiția ca aceste registre să respecte principiile contabile general acceptate ale țării respective și să țină seama în mod rezonabil de cheltuielile de producție și de vânzare ale produsului respectiv.

În cazul în care costurile aferente producției și vânzării produsului care face obiectul unei examinări nu se reflectă în mod rezonabil în registrele contabile ale părții în cauză, acestea sunt ajustate sau stabilite pe baza costurilor altor producători sau exportatori din aceeași țară sau, în cazul în care aceste informații nu sunt disponibile sau nu pot fi utilizate, pe baza oricăror alte informații rezonabile, inclusiv a informațiilor de pe alte piețe reprezentative.

Se iau în considerare elementele de probă aduse privind repartizarea corectă a costurilor, cu condiția să se demonstreze că această modalitate de repartizare a fost utilizată în mod constant și în trecut. În absența unei metode mai potrivite, se preferă un sistem de repartizare a cheltuielilor bazat pe cifra de afaceri. În cazul în care nu s-a ținut deja seama de acest lucru la repartizarea cheltuielilor menționată în prezentul paragraf, cheltuielile se ajustează corespunzător în funcție de elementele care nu sunt recurente de care beneficiază producția viitoare și/sau curentă.

⁽¹⁾ Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2015/2447 al Comisiei din 24 noiembrie 2015 de stabilire a unor norme pentru punerea în aplicare a anumitor dispoziții din Regulamentul (UE) nr. 952/2013 al Parlamentului European și al Consiliului de stabilire a Codului vamal al Uniunii (JO L 343, 29.12.2015, p. 558).

În cazul în care, într-un interval de timp din cadrul perioadei necesare pentru acoperirea cheltuielilor, acestea sunt afectate de utilizarea unor instalații de producție noi care presupun investiții suplimentare substanțiale și de un procentaj mic de utilizare a resurselor din cauza operațiunilor de demarare care au loc în decursul întregii perioade în care se desfășoară examinarea sau într-un interval de timp din cadrul acesteia, costurile medii pentru perioada de demarare sunt aplicabile, în temeiul normelor de repartizare menționate anterior, la sfârșitul acestei etape și sunt incluse la acest nivel, pentru perioada în cauză, în costurile medii ponderate menționate la alineatul (4) al doilea paragraf. Durata etapei de demarare se stabilește în funcție de circumstanțele aferente producătorului sau exportatorului respectiv, dar nu poate depăși un interval de timp inițial adecvat din perioada necesară pentru acoperirea cheltuielilor. Pentru această ajustare a costurilor aplicabile în decursul perioadei de examinare, informațiile privind o etapă de demarare care depășește această perioadă se iau în considerare în măsura în care sunt furnizate înaintea vizitelor de verificare și în decursul a trei luni de la începerea examinării.

(6) Sumele corespunzătoare costurilor de vânzare, cheltuielilor administrative și altor costuri generale, precum și profitul, se stabilesc în funcție de date reale privind producția și vânzările produsului similar în cadrul operațiunilor comerciale normale ale exportatorului sau producătorului care face obiectul examinării. Atunci când aceste sume nu pot fi stabilite în acest mod, pot fi determinate pe baza:

- (a) mediei ponderate a sumelor reale privind producția și vânzările produsului similar pe piața internă a țării de origine, sume stabilite pentru ceilalți exportatori sau producători care fac obiectul examinării;
- (b) sumelor reale aferente producției și vânzărilor, în cadrul unor operațiuni comerciale normale, din aceeași categorie generală de produse pe piața internă a țării de origine, pentru exportatorul sau producătorul respectiv;
- (c) oricărei alte metode rezonabile, cu condiția ca suma reprezentând profitul stabilită astfel să nu depășească profitul realizat în mod normal de alți exportatori sau producători din vânzări de produse din aceeași categorie generală pe piața internă a țării de origine.

(7) (a) În cazul importurilor care provin din țări care nu au economie de piață⁽¹⁾, valoarea normală se stabilește pe baza prețului sau a valorii construite într-o țară terță care are economie de piață sau pe baza prețului dintr-o astfel de țară terță către alte țări, inclusiv către Uniune, sau, în cazul în care aceste lucruri nu sunt posibile, în orice alt mod rezonabil, inclusiv pe baza prețului plătit efectiv sau care urmează să fie plătit în Uniune pentru produsul similar, ajustat în mod corespunzător, în cazul în care este necesar, pentru ca acesta să includă o marjă de profit rezonabilă.

O țară terță cu economie de piață adecvată se alege în mod rezonabil, ținând seama de toate informațiile utile disponibile în momentul efectuării alegerii. Se ține de asemenea seama de termene și, după caz, se alege o țară terță cu economie de piață care face obiectul aceleiași examinări.

Părțile care participă la examinare sunt informate de îndată după începerea anchetei cu privire la țara terță cu economie de piață respectivă și au la dispoziție 10 zile pentru a-și prezenta comentariile.

(b) În cazul examinărilor antidumping privind importurile din Republica Populară Chineză, Vietnam și Kazahstan, precum și din orice țară care nu are economie de piață și care este membră a OMC la data deschiderii examinării, valoarea normală se stabilește în conformitate cu alineatele (1)-6), în cazul în care se stabilește, pe baza unor cereri documentate corespunzător prezentate de unul sau mai mulți producători care fac obiectul examinării și în conformitate cu criteriile și procedurile prevăzute la litera (c), că în cazul acestui producător sau al acestor producători prevalează condițiile economiei de piață în ceea ce privește fabricarea și vânzarea produsului similar respectiv. În cazul în care nu apare o astfel de situație, se aplică dispozițiile de la litera (a).

(c) Cererea prezentată în temeiul literei (b) trebuie formulată în scris și să conțină probe suficiente că producătorul își desfășoară activitatea în condițiile unei economii de piață, și anume că:

— deciziile întreprinderilor referitoare la prețuri, costuri și intrări, de exemplu materii prime, costurile tehnologiei și mâinii de lucru, producție, vânzări și investiții, se adoptă ținându-se seama de semnalele pieței care reflectă cererea și oferta și fără o intervenție semnificativă din partea statului în această privință, iar costurile principalelor intrări reflectă în mod real valorile pieței;

— întreprinderile utilizează o singură serie de registre contabile de bază, care fac obiectul unui audit independent în conformitate cu standardele internaționale și care sunt utilizate în toate scopurile;

(1) Inclusiv: Albania, Armenia, Azerbaidjan, Belarus, Coreea de Nord, Georgia, Kârgâzstan, Moldova, Mongolia, Tadjikistan, Turkmenistan și Uzbekistan.

- costurile de producție și situația financiară ale întreprinderilor nu fac obiectul niciunei denaturări importante, determinate de vechiul sistem de economie planificată, mai ales în ceea ce privește amortizarea activelor, alte reduceri de valoare, barter sau plăți sub formă de compensare de datorii;
- întreprinderile respective fac obiectul unor legi privind falimentul și proprietatea care garantează siguranța juridică și stabilitatea operațiilor întreprinderilor; și
- operațiile de schimb valutar sunt efectuate la cursul de schimb al pieței.

În mod normal în termen de șapte luni, și în orice caz nu mai târziu de opt luni de la inițierea procedurii, se determină dacă producătorul îndeplinește sau nu criteriile menționate la prezenta literă, după ce industria Uniunii a avut ocazia să își prezinte observațiile. Soluția stabilită rămâne în vigoare pe tot parcursul examinării. Comisia informează statele membre cu privire la analiza cererilor prezentate în temeiul literei (b), realizată de aceasta, în mod normal în termen de 28 de săptămâni de la data deschiderii examinării.

- (d) În cazul în care Comisia și-a limitat examinarea în conformitate cu articolul 17, o determinare în conformitate cu literele (b) și (c) din prezentul alineat se limitează la părțile incluse în examinare și la orice producător care beneficiază de un tratament individual în conformitate cu articolul 17 alineatul (3).

B. PREȚUL DE EXPORT

(8) Prețul de export este prețul plătit efectiv sau care urmează să fie plătit pentru produsul vândut la export din țara exportatoare către Uniune.

(9) Atunci când nu există un preț de export stabilit sau când prețul de export nu pare a fi fiabil din cauza existenței unei asocieri sau a unui acord de compensare între exportator și importator sau un terț, prețul de export poate fi construit pe baza prețului cu care produsele importate sunt revândute pentru prima oară unui cumpărător independent sau, în cazul în care produsele nu sunt revândute unui cumpărător independent sau nu sunt revândute în starea în care erau când au fost importate, prin orice altă modalitate rezonabilă.

În astfel de cazuri, se operează ajustări pentru a se ține seama de toate cheltuielile, inclusiv de taxe și de impozite, care survin între import și revânzare, precum și de o marjă de profit, pentru a stabili un preț de export fiabil la nivelul frontierei Uniunii.

Costurile care se iau în calcul la operarea unei ajustări le includ pe cele suportate în mod normal de un importator, dar plătite de orice parte care își desfășoară activitatea în interiorul sau în afara Uniunii și care pare să fie asociată sau să fi încheiat un acord de compensare cu importatorul sau cu exportatorul, în special următoarele elemente: transportul obișnuit, asigurarea, manipularea, încărcarea și costurile suplimentare; taxe vamale, taxe antidumping și alte taxe plătibile în țara importatoare pentru import sau pentru vânzarea de mărfuri, precum și o marjă rezonabilă pentru costurile de vânzare, cheltuielile administrative, alte costuri generale și profitul.

C. COMPARAȚIE

(10) Se efectuează o comparație echitabilă între prețul de export și valoarea normală. Această comparație se face în aceeași etapă a procesului comercial pentru vânzări efectuate la date cât mai apropiate posibil și ținând seama în mod corespunzător de alte diferențe care afectează comparabilitatea prețurilor. În cazul în care valoarea normală și prețul de export, stabilite, nu pot fi comparate astfel, se ține seama în fiecare caz, sub formă de ajustări, de diferențele constatate la factorii care se pretinde și se demonstrează că afectează prețurile și, prin urmare, comparabilitatea acestora. Se evită repetarea ajustărilor, mai ales în cazul în care este vorba de diferențe privind reducerile de prețuri, rabaturile, cantitățile sau etapele comercializării. În cazul în care sunt întrunite condițiile specificate, factorii care pot determina efectuarea de ajustări sunt următorii:

(a) caracteristicile fizice

Se efectuează o ajustare în cazul în care există diferențe între caracteristicile fizice ale produsului respectiv. Valoarea ajustării corespunde unei estimări rezonabile a valorii diferenței pe piață.

(b) impozitare la import și impozite indirecte

Valoarea normală se ajustează cu o valoare corespunzătoare impozitării la import și impozitelor indirecte suportate de produsul similar și de materialele care intră în componența acestuia, atunci când produsul este destinat consumului în țara exportatoare și care nu sunt percepute sau care sunt rambursate atunci când produsul este exportat către Uniune.

(c) reduceri de prețuri, rabaturi și cantități

Se operează o ajustare pe baza diferențelor la reducerile de prețuri și la rabaturi, inclusiv la cele acordate pe baza diferențelor cantitative, în cazul în care aceste diferențe sunt cuantificate corect și legate direct de vânzările respective. Se poate opera o ajustare și pe baza reducerilor de prețuri și a rabaturilor între care există diferențe, în cazul în care cererea se bazează pe o practică efectuată constant în perioadele anterioare, inclusiv pe un angajament de a respecta condițiile cerute pentru obținerea reducerii de prețuri sau a rabatului.

(d) etapa comercială

(i) O ajustare pe baza diferențelor dintre etapele comerciale, inclusiv a diferențelor care pot rezulta din FEO (Fabricanții de Echipamente de Origine), se efectuează atunci când, pentru circuitele de distribuție pe cele două piețe, se stabilește că prețul de export, inclusiv prețul de export construit, este practicat într-o etapă comercială diferită în raport cu valoarea normală și că diferența a afectat comparabilitatea prețurilor, acest lucru fiind dovedit prin existența unor diferențe constante și nete în funcțiile și prețurile practicate de comercianți corespunzătoare diferitelor etape comerciale pe piața internă a țării exportatoare. Valoarea ajustării se stabilește în funcție de valoarea de piață a diferenței.

(ii) Cu toate acestea, în condiții care nu sunt prevăzute la punctul (i), poate fi făcută o ajustare specială atunci când o diferență de etapă comercială existentă nu poate fi cuantificată din cauza absenței etapelor comerciale pertinente pe piața internă a țărilor exportatoare sau atunci când se stabilește clar că anumite funcții sunt aferente unor etape comerciale altele decât cea utilizată pentru comparație.

(e) transport, asigurare, manipulare, încărcare și costuri auxiliare

Se operează o ajustare pe baza diferențelor dintre costurile care au un raport direct cu produsul în cauză și care au fost indicate pentru transportul produsului în cauză de la sediile exportatorului până la un cumpărător independent, în cazul în care aceste costuri sunt incluse în prețurile practicate. Aceste costuri cuprind transportul, asigurarea, manipularea, încărcarea și costurile auxiliare.

(f) ambalare

Se operează o ajustare pe baza diferențelor dintre costurile de ambalare care au o legătură directă cu produsul în cauză.

(g) credit

Se operează o ajustare pe baza diferențelor dintre costul oricărui credit acordat pentru vânzările în cauză, cu condiția ca acest factor să fie luat în considerare la stabilirea prețurilor practicate.

(h) costuri postvânzare

Se operează o ajustare pe baza diferențelor dintre costurile directe legate de furnizarea de asigurări, de garanții, de asistență tehnică și de servicii prevăzute de lege și/sau de contractul de vânzare.

(i) comisioane

Se operează o ajustare pe baza diferențelor dintre comisioanele percepute pentru vânzările în cauză.

Termenul „comisioane” include și marja încasată de un operator comercial al produsului sau al produsului similar, în cazul în care funcțiile unui astfel de operator comercial pot fi asimilate celor ale unui agent care lucrează pe bază de comisioane.

(j) conversiunea monedelor

În cazul în care compararea prețurilor necesită o conversiune a monedelor, aceasta trebuie efectuată utilizând cursul de schimb în vigoare la data vânzării, cu condiția ca, atunci când o vânzare de monedă străină pe piețele tranzacțiilor la termen este legată direct de vânzarea la export respectivă, să se utilizeze cursul de schimb practicat pentru vânzarea la termen. În mod obișnuit, data efectuării vânzării trebuie să fie cea care figurează pe factură, dar poate fi utilizată data contractului, a comenzii sau a confirmării comenzii în cazul în care este mai adecvată pentru a stabili condițiile materiale ale vânzării. Fluctuațiile cursului de schimb nu se iau în considerare și exportatorilor li se acordă 60 de zile pentru a ține seama de o modificare de durată a cursului de schimb în perioada efectuării examinării.

(k) alți factori

Se poate opera o ajustare și pe baza diferențelor aferente altor factori care nu sunt prevăzuți la literele (a)-(j), în cazul în care se demonstrează că aceste diferențe afectează comparabilitatea prețurilor, astfel cum se cere în prezentul alineat, și în special dacă în mod sistematic cumpărătorii plătesc prețuri diferite pe piața internă din cauza lor.

D. MARJA DE DUMPING

(11) Sub rezerva dispozițiilor pertinente care reglementează compararea echitabilă, existența marjelor de dumping în cursul perioadei de examinare se stabilește în mod normal pe baza unei comparații între o valoare normală medie ponderată cu media ponderată a prețurilor tuturor exporturilor către Uniune sau pe baza unei comparații între valorile normale individuale și prețurile de export individuale către Uniune, tranzacție cu tranzacție. Cu toate acestea, o valoare normală stabilită pe baza unei medii ponderate poate fi comparată cu prețurile tuturor exporturilor individuale către Uniune în cazul în care configurația de export diferă semnificativ între diferiții cumpărători, diferitele regiuni sau perioade și în cazul în care metodele specificate în prima teză a prezentului alineat nu permit reflectarea amplitudinii reale a dumpingului practicat. Prezentul alineat nu exclude recurgerea la eșantionare în conformitate cu articolul 17.

(12) Marja de dumping reprezintă suma cu care valoarea normală depășește prețul de export. În cazul în care marjele de dumping variază, se poate stabili o marjă de dumping medie ponderată.

Articolul 3

Stabilirea existenței unui prejudiciu

(1) În sensul prezentului regulament, prin termenul „prejudiciu” se înțelege, în cazul în care nu se specifică altfel, un prejudiciu important adus unei industrii a Uniunii, amenințarea cu un prejudiciu important adus unei industrii a Uniunii sau o întârziere semnificativă în crearea unei industrii a Uniunii și se interpretează în conformitate cu dispozițiile prezentului articol.

(2) Stabilirea existenței unui prejudiciu se bazează pe elemente de probă pozitive și implică o examinare obiectivă:

(a) a volumului importurilor care fac obiectul unui dumping și a efectului acestor importuri asupra prețului produselor similare pe piața Uniunii; și

(b) a efectului acestor importuri asupra industriei Uniunii.

(3) În ceea ce privește volumul importurilor care fac obiectul unui dumping, se analizează dacă a avut loc o creștere substanțială a importurilor care fac obiectul unui dumping, fie în cantități absolute, fie în raport cu producția sau cu consumul în Uniune. În ceea ce privește efectul importurilor care fac obiectul unui dumping asupra prețurilor, se analizează dacă a existat, în cazul importurilor care fac obiectul unui dumping asupra prețurilor, o subcotare semnificativă a prețului în raport cu prețul unui produs similar din industria Uniunii sau dacă aceste importuri au ca efect, în alt mod, diminuarea semnificativă a prețurilor sau împiedicarea în mod semnificativ a creșterii prețurilor care, altfel, s-ar fi produs. Unul sau mai mulți dintre acești factori nu constituie neapărat o bază decisivă de orientare.

(4) În cazul în care importurile unui produs provenite din mai multe țări fac simultan obiectul unor examinări antidumping, efectele acestor importuri nu pot face obiectul unei evaluări cumulative decât în cazul în care:

(a) marja de dumping stabilită în raport cu importurile provenite din fiecare țară este superioară nivelului *de minimis* în sensul articolului 9 alineatul (3) și în cazul în care volumul importurilor provenite din fiecare țară nu este neglijabil; și

(b) o evaluare cumulativă a efectelor importurilor este adecvată, având în vedere condițiile de concurență între produsele importate și concurența între produsele importate și produsul similar din Uniune.

(5) Examinarea efectului importurilor care fac obiectul unui dumping asupra industriei respective a Uniunii implică o evaluare a tuturor factorilor și indicilor economici relevanți care influențează situația acestei industrii, inclusiv faptul că o industrie nu a surmontat în totalitate efectele practicilor de dumping sau de subvenționare din trecut; importanța marjei de dumping efective; diminuarea efectivă și potențială a vânzărilor, a profiturilor, a producției, a segmentului de piață, a productivității, a randamentului investițiilor și a utilizării capacităților; factorii care influențează prețurile în Uniune; efectele negative efective și potențiale asupra fluxului numerarului, asupra stocurilor, asupra ocupării forței de muncă, asupra salariilor, asupra creșterii economice, asupra capacității de a mobiliza capitaluri sau investiții. Această listă nu este exhaustivă și unul sau mai mulți dintre acești factori nu constituie neapărat o bază decisivă de orientare.

(6) Trebuie demonstrat cu ajutorul tuturor elementelor doveditoare pertinente prezentate în legătură cu alineatul (2) că importurile care fac obiectul unui dumping cauzează un prejudiciu în sensul prezentului regulament. Concret, acest lucru implică demonstrarea faptului că volumul și/sau nivelurile prețurilor menționate la alineatul (3) au un impact asupra industriei Uniunii în sensul alineatului (5) și că acest impact este de asemenea natură încât poate fi considerat important.

(7) Factorii cunoscuți, alții decât importurile care fac obiectul unui dumping și care aduc în același timp un prejudiciu industriei Uniunii, se analizează, de asemenea, de așa manieră încât prejudiciul adus de acești alți factori să nu fie atribuit importurilor care fac obiectul unui dumping în sensul alineatului (6). Factorii care pot fi considerați ca relevanți în acest sens includ: volumul și prețul importurilor care nu sunt vândute la prețuri de dumping; scăderea cererii sau modificările din tiparele de consum; practicile comerciale restrictive ale producătorilor din țări terțe și din statele membre ale Uniunii și concurența între acești producători; evoluția tehnologiilor, precum și rezultatele la export și productivitatea industriei Uniunii.

(8) Efectul importurilor care fac obiectul unui dumping este evaluat în raport cu producția produsului similar în Uniune atunci când datele disponibile permit identificarea acestei producții separat, pe baza unor criterii precum procedeele de producție, vânzările și profiturile producătorilor. În cazul în care această producție nu poate fi identificată separat, efectele importurilor care fac obiectul unui dumping se evaluează prin examinarea producției celui mai restrâns grup sau a celei mai restrânse game de produse care include produsul similar, pentru care pot fi furnizate informațiile necesare.

(9) Stabilirea existenței amenințării cu prejudiciu important se bazează pe fapte, nu doar pe presupuneri, conjuncturi sau posibilități îndepărtate. Modificarea condițiilor care ar crea o situație în care dumpingul ar cauza un prejudiciu trebuie să fi fost previzibilă în mod clar și iminentă.

Pentru a stabili existența amenințării cu prejudiciu important, este necesar să se examineze, printre altele, factori precum:

- (a) o rată semnificativă de creștere a importurilor care fac obiectul unui dumping pe piața Uniunii, care denotă probabilitatea unei creșteri substanțiale a importurilor;
- (b) măsura în care există capacitatea suficientă și liber disponibilă din partea exportatorului sau o creștere iminentă și semnificativă a capacității exportatorului, care denotă probabilitatea unei creșteri substanțiale a exporturilor către Uniune care fac obiectul unui dumping, având în vedere existența altor piețe de export care pot absorbi exporturile suplimentare;
- (c) intrarea importurilor la prețuri care pot determina scăderea substanțială a prețurilor sau pot împiedica creșterea prețurilor și care pot duce probabil la o creștere a cererii de noi importuri;
- (d) stocurile produsului care face obiectul examinării.

Niciunul dintre acești factori nu constituie în mod necesar o bază de orientare decisivă, dar totalitatea factorilor luați în considerare trebuie să conducă la concluzia că sunt iminente alte exporturi care fac obiectul unui dumping și că se va produce un prejudiciu important în cazul în care nu se iau măsuri de protecție.

Articolul 4

Definiția industriei Uniunii

(1) În sensul prezentului regulament, se înțelege prin „industrie a Uniunii” totalitatea producătorilor de produse similare din cadrul Uniunii sau cei dintre ei ale căror producții comune constituie un procent semnificativ, în sensul articolului 5 alineatul (4), din producția totală din Uniune a acestor produse, cu excepția:

- (a) în cazul în care producătorii sunt afiliați cu exportatorii sau cu importatorii sau sunt ei înșiși importatori ai produsului care se presupune că face obiectul unui dumping, expresia „industrie a Uniunii” poate fi interpretată ca desemnând restul producătorilor;
- (b) în condiții excepționale, teritoriul Uniunii poate fi împărțit, în ceea ce privește producția în cauză, în două sau mai multe piețe concurente și se poate considera că producătorii din interiorul fiecărei piețe constituie o industrie distinctă în cazul în care:
 - (i) producătorii din interiorul unei astfel de piețe vând în totalitate sau aproape în totalitate producția produsului în cauză pe această piață; și

- (ii) cererea pe această piață nu este satisfăcută într-o măsură semnificativă de către producătorii produsului în cauză stabiliți în altă parte a Uniunii.

În aceste circumstanțe, se poate concluziona că există un prejudiciu chiar dacă nu este afectată o proporție importantă a întregii industrii a Uniunii, cu condiția ca importurile care fac obiectul unui dumping să se concentreze pe această piață izolată și ca, în afară de aceasta, importurile care fac obiectul unui dumping să aducă un prejudiciu producătorilor producției totale sau aproape totale din interiorul acestei piețe.

- (2) În sensul alineatului (1), se consideră că producătorii sunt afiliați cu exportatorii sau cu importatorii numai dacă:

- (a) unul dintre ei îl controlează în mod direct sau indirect pe celălalt;
- (b) ambii sunt controlați în mod direct sau indirect de un terț; sau
- (c) ei controlează împreună, în mod direct sau indirect, un terț, cu condiția să existe motive pentru a se crede sau a se bănuși că efectul legăturii este de așa natură încât producătorul în cauză se comportă diferit față de producătorii neafiliați.

În sensul prezentului alineat, se consideră că unul îl controlează pe celălalt atunci când este, de drept sau de fapt, în măsură să exercite asupra acestuia o putere de constrângere sau de direcționare.

- (3) În cazul în care prin „industrie a Uniunii” se înțeleg producătorii dintr-o anumită regiune, exportatorilor li se acordă posibilitatea de a oferi angajamente în conformitate cu articolul 8 pentru regiunea în cauză. Într-un asemenea caz și în momentul evaluării interesului Uniunii în ceea ce privește măsurile, trebuie acordată o atenție specială interesului regiunii. În cazul în care nu se oferă prompt un angajament convenabil sau în cazul în care se aplică situațiile prevăzute la articolul 8 alineatele (9) și (10), poate fi impusă pentru întreaga Uniune o taxă provizorie sau definitivă. În aceste cazuri, taxele pot fi limitate la anumite produse sau anumiți exportatori, în măsura în care acest lucru este posibil.

- (4) Dispozițiile articolului 3 alineatul (8) se aplică prezentului articol.

Articolul 5

Deschiderea procedurii

- (1) Sub rezerva dispozițiilor alineatului (6), se deschide o examinare care vizează stabilirea existenței, gradului și efectului oricărui presupus dumping în urma înaintării în scris a unei plângeri de către orice persoană fizică sau juridică sau de către orice asociație care nu are personalitate juridică, care acționează în numele industriei Uniunii.

Plângerea poate fi adresată Comisiei sau unui stat membru, care o transmite acesteia. Comisia trimite statelor membre o copie a oricărei plângeri primite. Se consideră că plângerea a fost depusă în prima zi lucrătoare de după ziua primirii acesteia la Comisie prin scrisoare recomandată sau de după cea în care a fost emisă confirmarea de primire de către Comisie.

În cazul în care, în absența unei plângeri, un stat membru este în posesia unor elemente de probă suficiente referitoare la un dumping și la un prejudiciu pentru industria Uniunii care rezultă din acesta, le comunică de îndată Comisiei.

- (2) O plângere în sensul alineatului (1) trebuie să conțină elemente de probă privind existența unui dumping, a unui prejudiciu și a unei legături de cauzalitate între importurile care se presupune că fac obiectul unui dumping și presupusul prejudiciu în cauză. Plângerea trebuie să conțină informațiile pe care reclamantul le poate obține în mod rezonabil despre următoarele puncte:

- (a) identitatea reclamantului și o descriere a volumului și a valorii producției produsului similar la nivelul Uniunii efectuată de către reclamant. Atunci când o plângere este prezentată în scris în numele industriei Uniunii, aceasta precizează industria în numele căreia este înaintată și se prezintă o listă a tuturor producătorilor cunoscuți din cadrul Uniunii ai produsului similar (sau a asociațiilor de producători din cadrul Uniunii ai produsului similar) și, în măsura posibilului, o descriere a volumului și a valorii producției produsului similar la nivelul Uniunii atribuite acestor producători;

- (b) o descriere completă a produsului care se presupune că face obiectul unui dumping, numele țării sau țărilor de origine sau exportatoare în cauză, identitatea fiecărui exportator sau producător străin cunoscut și o listă a persoanelor care se știe că importă produsul în cauză;
- (c) prețurile la care este vândut produsul în cauză pentru a fi destinat consumului pe piața internă a țării sau a țărilor de origine sau exportatoare (sau, după caz, prețurile la care este vândut produsul din țara sau țările de origine sau exportatoare către una sau mai multe țări terțe sau privind valoarea construită a produsului) și prețurile de export sau, după caz, prețurile la care produsul este revândut pentru prima dată unui cumpărător independent din Uniune;
- (d) evoluția volumului importurilor care se presupune că fac obiectul unui dumping, efectul acestor importuri asupra prețurilor produsului similar pe piața Uniunii și efectul acestor importuri asupra industriei Uniunii, demonstrat prin factori și indici pertinenti care influențează situația acestei industrii, cum ar fi cei enumerați la articolul 3 alineatele (3) și (5).
- (3) Comisia examinează, în măsura posibilului, exactitatea și caracterul concludent ale elementelor de probă furnizate în plângere pentru a stabili dacă există elemente de probă suficiente pentru a justifica deschiderea unei examinări.
- (4) Nu se deschide o examinare, în conformitate cu alineatul (1), decât în cazul în care s-a stabilit, pe baza unei examinări a gradului de susținere sau de opoziție a producătorilor produsului similar din cadrul Uniunii față de plângerea formulată, că plângerea a fost depusă de industria Uniunii sau în numele acesteia. Se consideră că plângerea a fost depusă de industria Uniunii sau în numele acesteia în cazul în care ea este susținută de producători din cadrul Uniunii ale căror producții reprezintă în total mai mult de 50 % din producția totală a produsului similar realizată de industria Uniunii care își exprimă susținerea sau opoziția față de plângere. Cu toate acestea, nu se deschide o examinare în cazul în care producătorii din cadrul Uniunii care susțin în mod expres plângerea reprezintă mai puțin de 25 % din producția totală a produsului similar realizată de industria Uniunii.
- (5) Autoritățile evită să facă publică o cerere de deschidere a unei examinări, cu excepția cazului în care a fost luată o decizie de deschidere a acesteia. Cu toate acestea, după primirea unei plângeri documentate în mod corespunzător și înainte de a proceda la deschiderea examinării, autoritățile înștiințează guvernul țării exportatoare în cauză.
- (6) Dacă, în situații speciale, Comisia decide deschiderea unei examinări fără să se fi primit o plângere în scris în acest sens din partea sau în numele unei industrii a Uniunii, decizia se ia în baza unor elemente de probă suficiente cu privire la existența unui dumping, a unui prejudiciu și a unei legături de cauzalitate, în sensul alineatului (2), care justifică deschiderea unei examinări. Comisia furnizează informații statelor membre de îndată ce a determinat nevoia de a iniția o astfel de examinare.
- (7) Elementele de probă privind dumpingul și prejudiciul sunt examinate în același timp pentru a decide dacă se va deschide sau nu o examinare. O plângere este respinsă atunci când elementele de probă privind dumpingul sau prejudiciul sunt insuficiente pentru a justifica declanșarea procedurilor. Nu trebuie inițiată o procedură împotriva țărilor ale căror importuri reprezintă un segment al pieței mai mic de 1 %, cu excepția cazului în care, împreună, aceste țări reprezintă 3 % sau mai mult din consumul la nivelul Uniunii.
- (8) Plângerea poate fi retrasă înainte de deschiderea examinării, caz în care se consideră că nu a fost depusă.
- (9) În cazul în care se constată că există elemente de probă suficiente pentru a justifica deschiderea unei proceduri, Comisia deschide procedura în termen de 45 de zile de la data depunerii plângerii și anunță acest lucru în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*. Atunci când probele prezentate sunt insuficiente, reclamantul trebuie să fie informat de acest lucru în termen de 45 de zile de la data la care plângerea a fost depusă la Comisie. Comisia informează statele membre cu privire la analiza informațiilor realizată de aceasta, în mod normal în termen de 21 de zile de la data depunerii plângerii la Comisie.
- (10) În avizul de declanșare a procedurii se anunță deschiderea unei examinări, se indică produsul și țările în cauză, se prezintă un rezumat al informațiilor primite și se prevede că orice informație utilă trebuie comunicată Comisiei.

Se stabilește termenul în care părțile interesate se pot face cunoscute, își pot prezenta punctul de vedere în scris și pot comunica informații, în cazul în care aceste puncte de vedere și informații trebuie luate în considerare în cursul examinării. Se precizează, de asemenea, termenul în care părțile interesate pot cere să fie audiate de către Comisie în conformitate cu articolul 6 alineatul (5).

(11) Comisia informează exportatorii, importatorii, asociațiile reprezentative ale importatorilor sau exportatorilor despre care are cunoștință că sunt interesate, precum și reprezentanții țării exportatoare și reclamanții cu privire la declanșarea procedurii și, având grijă să protejeze informațiile confidențiale, transmite exportatorilor cunoscuți, autorităților țării exportatoare și, la cerere, celorlalte părți interesate textul integral al plângerii scrise primite în conformitate cu alineatul (1). În cazul în care numărul exportatorilor în cauză este deosebit de mare, textul integral al plângerii scrise poate să fie trimis numai autorităților din țara exportatoare sau asociației profesionale în cauză.

(12) O examinare antidumping nu reprezintă un obstacol în calea operațiunilor de vămuire.

Articolul 6

Examinarea

(1) În urma inițierii procedurii, Comisia, în cooperare cu statele membre, începe examinarea la nivelul Uniunii. Această examinare are ca obiect atât dumpingul, cât și prejudiciul și acestea vor fi investigate în mod simultan.

Pentru a realiza o determinare reprezentativă, se alege o perioadă de examinare care, în cazul dumpingului, acoperă în mod normal o perioadă de cel puțin șase luni imediat anterioară inițierii procedurii.

Informațiile referitoare la o perioadă posterioară perioadei desfășurării examinării nu se iau în mod normal în considerare.

(2) Destinatarii chestionarelor utilizate într-o examinare antidumping au la dispoziție cel puțin 30 de zile pentru a răspunde. Termenul pentru exportatori curge de la data primirii chestionarului, care se consideră primit la o săptămână de la data la care a fost trimis exportatorului sau reprezentantului diplomatic indicat al țării exportatoare. Se poate acorda o prelungire de 30 de zile a termenului, ținându-se seama de termenul stabilit pentru examinare și sub rezerva ca partea în cauză să ofere un motiv întemeiat, în sensul existenței unor circumstanțe speciale, pentru a beneficia de o astfel de prelungire.

(3) Comisia poate cere statelor membre să îi furnizeze informații, caz în care statele membre iau toate măsurile necesare pentru a da curs acestor cereri.

Statele membre comunică Comisiei informațiile cerute, precum și totalitatea verificărilor, controalelor sau examinărilor efectuate.

În cazul în care aceste informații sunt de interes general sau transmiterea lor a fost cerută de către un stat membru, Comisia le transmite statelor membre, cu condiția să nu aibă caracter confidențial, caz în care transmite un rezumat neconfidențial.

(4) Comisia poate cere statelor membre să efectueze toate verificările și controalele necesare, mai ales ale importatorilor, ale operatorilor comerciali și ale producătorilor din cadrul Uniunii, și să efectueze examinări în țările terțe, sub rezerva acordului întreprinderilor în cauză și a lipsei opoziției din partea guvernului țării în cauză, care este înștiințat în mod oficial.

Statele membre iau toate măsurile necesare pentru a da curs cererilor Comisiei.

Oficialii ai Comisiei pot, la cererea acestora sau a unui stat membru, să-i asiste pe oficialii statelor membre în exercițiul funcțiunii.

(5) Părțile interesate care s-au făcut cunoscute în conformitate cu articolul 5 alineatul (10) sunt audiate în cazul în care au făcut o cerere scrisă în termenul stabilit în avizul publicat în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*, demonstrând că sunt efectiv părți interesate care pot fi afectate de rezultatul procedurii și că există motive speciale pentru a fi audiate.

(6) La cerere, importatorilor, exportatorilor, reprezentanților guvernului țării exportatoare și reclamanților care s-au făcut cunoscuți în conformitate cu articolul 5 alineatul (10) li se oferă posibilitatea de a întâlni părțile care au interese contrare, pentru a permite confruntarea tezelor opuse și a eventualelor întâmpinări.

Atunci când se oferă astfel de posibilități, se ține seama de păstrarea caracterului confidențial al informațiilor și de interesele părților.

Nici o parte nu este obligată să asiste la o întâlnire și absența unei părți nu aduce prejudicii cauzei sale.

Informațiile furnizate oral în temeiul prezentului alineat se iau în considerare în măsura în care sunt confirmate ulterior în scris.

(7) Reclamanții, importatorii și exportatorii, asociațiile lor reprezentative, utilizatorii și asociațiile de consumatori care s-au făcut cunoscuți în conformitate cu articolul 5 alineatul (10), precum și reprezentanții țărilor exportatoare pot, prin cerere scrisă, să ia cunoștință de toate informațiile furnizate de oricare parte implicată în examinare, cu excepția documentelor interne întocmite de autoritățile Uniunii sau ale statelor sale membre, cu condiția ca aceste informații să fie pertinente pentru apărarea intereselor lor, să nu fie confidențiale în sensul articolului 19 și să fie utilizate în examinare.

Aceste părți pot răspunde acestor informații și comentariile lor trebuie luate în considerare în măsura în care ele sunt suficient de bine documentate.

(8) Cu excepția circumstanțelor prevăzute la articolul 18, exactitatea informațiilor furnizate de părțile interesate și pe care se bazează constatările trebuie verificată în măsura posibilului.

(9) În cazul procedurilor inițiate în temeiul articolului 5 alineatul (9), o examinare se încheie, în cazul în care este posibil, în termen de un an. Oricum, examinările se încheie, în toate cazurile, în termen de 15 luni de la deschiderea lor, în conformitate cu constatările adoptate în conformitate cu articolul 8 în ceea ce privește angajamentele și cu cele adoptate în conformitate cu articolul 9 în ceea ce privește acțiunea definitivă.

Articolul 7

Măsuri provizorii

(1) Se pot impune taxe provizorii în cazul în care:

- (a) a fost deschisă o examinare în conformitate cu articolul 5;
- (b) a fost publicat un aviz în acest sens și părților interesate li s-a oferit o posibilitate adecvată de a transmite informații și de a formula observații în conformitate cu articolul 5 alineatul (10);
- (c) o examinare preliminară pozitivă a stabilit existența unui dumping și a unui prejudiciu care rezultă în urma acestuia pentru industria Uniunii; și
- (d) interesul Uniunii necesită o acțiune în vederea împiedicării producerii unui astfel de prejudiciu.

Taxele provizorii trebuie impuse cel devreme în termen de 60 de zile și cel târziu în termen de nouă luni de la declanșarea procedurii.

(2) Valoarea taxei antidumping provizorii nu trebuie să depășească marja de dumping stabilită provizoriu și trebuie să fie mai mică decât această marjă în cazul în care o taxă mai mică este suficientă pentru a elimina prejudiciul suferit de industria Uniunii.

(3) Taxele provizorii se acoperă printr-o garanție și punerea în liberă circulație a produselor respective pe teritoriul Uniunii este condiționată de constituirea unei astfel de garanții.

(4) Comisia adoptă măsuri provizorii în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 15 alineatul (4).

(5) Atunci când un stat membru solicită acțiunea imediată a Comisiei și când sunt întrunite condițiile prevăzute la alineatul (1), Comisia decide, în termen de maximum cinci zile lucrătoare de la primirea cererii, dacă este necesar să se impună o taxă antidumping provizorie.

(6) Se pot impune taxe provizorii pe o perioadă de șase luni și prelungite cu o perioadă de trei luni sau acestea pot fi impuse pe o perioadă de nouă luni. Cu toate acestea, ele nu pot fi prelungite sau impuse pentru o perioadă de nouă luni decât în cazul în care exportatorii care reprezintă un procentaj semnificativ al tranzacțiilor comerciale în cauză o cer sau în cazul în care, în urma unei declarații de intenție a Comisiei, nu formulează o obiecție.

Articolul 8

Angajamente

(1) Cu condiția ca în urma unei examinări preliminare pozitive să se fi constatat existența unui dumping și a unui prejudiciu, Comisia poate, în conformitate cu procedura de consultare menționată la articolul 15 alineatul (2), să accepte oferte prin care exportatorii se angajează în mod voluntar și într-o manieră satisfăcătoare să-și revizuiască prețurile sau să nu mai exporte la prețuri de dumping, în cazul în care aceasta este convinsă că prejudiciul cauzat de dumping este astfel eliminat.

În acest caz și atât timp cât aceste angajamente rămân în vigoare, taxele provizorii instituite de Comisie în temeiul articolului 7 alineatul (1) sau taxele definitive instituite în temeiul articolului 9 alineatul (4), după caz, nu se aplică importurilor produsului în cauză fabricat de întreprinderile prevăzute în decizia Comisiei privind acceptarea angajamentelor, astfel cum a fost modificată ulterior.

Majorările de preț efectuate în temeiul acestor angajamente nu sunt mai mari decât este necesar pentru a se elimina marja de dumping și trebuie să fie mai scăzute decât marja de dumping, în cazul în care sunt suficiente pentru a elimina prejudiciul cauzat industriei din Uniune.

(2) Comisia poate sugera angajamente, dar niciun exportator nu este obligat să le accepte. Faptul că exportatorii nu oferă astfel de angajamente sau nu acceptă o invitație de a le accepta nu afectează în niciun mod examinarea cazului.

Cu toate acestea, se poate stabili că amenințarea cu prejudiciu este mai probabilă în cazul în care importurile care fac obiectul unui dumping continuă. Nu se cer sau nu se acceptă angajamente din partea exportatorilor decât în cazul în care existența unui dumping sau a unui prejudiciu care rezultă din acesta a făcut obiectul unei examinări preliminare pozitive.

Cu excepția cazurilor excepționale, nu poate fi oferit niciun angajament după încheierea perioadei în cursul căreia pot fi prezentate observații în temeiul articolului 20 alineatul (5).

(3) Angajamentele oferite nu sunt în mod necesar acceptate în cazul în care acceptarea lor este considerată nerealistă, de exemplu în cazul în care numărul de exportatori efectivi sau potențiali este prea mare sau din alte motive, inclusiv din motive de politică generală. Exportatorul în cauză poate fi informat în legătură cu motivele pentru care se are în vedere propunerea de respingere a ofertei de angajament și i se poate oferi posibilitatea de a-și prezenta comentariile cu privire la acest subiect. Motivele respingerii se indică în decizia definitivă.

(4) Părțile care oferă un angajament sunt obligate să furnizeze o versiune neconfidențială a respectivului angajament, astfel încât acesta să poată fi comunicat părților implicate în examinare.

(5) În cazul în care angajamentele sunt acceptate, examinarea se încheie. Comisia încheie examinarea în conformitate cu procedura de examinare prevăzută la articolul 15 alineatul (3).

(6) În cazul acceptării unui angajament, în mod normal se încheie examinarea privind dumpingul și prejudiciul. În acest caz, dacă analiza privind existența unui dumping sau a unui prejudiciu este negativă, angajamentul devine caduc în mod automat, cu excepția cazului în care concluzia unei astfel de analize se datorează în mare parte existenței unui angajament. În acest caz, se poate cere ca angajamentul să fie menținut o perioadă rezonabilă.

În cazul unei concluzii pozitive privind existența unui dumping și a unui prejudiciu, angajamentul este menținut în conformitate cu termenii săi și cu dispozițiile prezentului regulament.

(7) Comisia trebuie să ceară oricărui exportator de la care s-a acceptat un angajament să furnizeze periodic informații privind îndeplinirea angajamentului respectiv și să autorizeze verificarea informațiilor pertinente. Refuzul de a respecta aceste obligații este considerat o încălcare a angajamentului.

(8) În cazul în care se acceptă angajamente din partea anumitor exportatori în decursul unei examinări, se consideră, în sensul articolului 11, că aceste angajamente intră în vigoare la data la care examinarea este închisă pentru țara exportatoare.

(9) În caz de încălcare sau de retragere a unui angajament de către una dintre părți sau în caz de retragere a acceptării angajamentului de către Comisie, acceptarea angajamentului se retrage printr-o decizie sau printr-un regulament al Comisiei, după caz, iar taxa provizorie instituită de Comisie în conformitate cu articolul 7 sau taxa definitivă instituită în conformitate cu articolul 9 alineatul (4) se aplică automat, cu condiția ca exportatorul în cauză să fi avut posibilitatea să-și prezinte observațiile, cu excepția cazului în care și-a retras chiar el angajamentul. Comisia furnizează informații statelor membre odată ce decide să retragă un angajament.

Orice parte interesată sau orice stat membru poate furniza informații care să conțină elemente ce atestă la prima vedere existența unei încălcări a unui angajament. Evaluarea ulterioară efectuată pentru a stabili dacă a avut sau nu loc o încălcare a angajamentului se încheie, în mod normal, în termen de șase luni, dar în niciun caz în mai mult de nouă luni de la prezentarea unei cereri argumentate corespunzător.

Comisia poate cere ajutorul autorităților competente din statele membre în vederea monitorizării angajamentelor.

(10) Se poate institui o taxă provizorie în conformitate cu articolul 7, pe baza celor mai bune informații disponibile, în cazul în care există motive să se creadă că un angajament este încălcat sau, în cazul încălcării sau retragerii angajamentului, atunci când examinarea care a avut ca rezultat acest angajament nu a fost încheiată.

Articolul 9

Încheierea procedurii fără instituirea de măsuri; impunerea de taxe definitive

(1) În cazul în care o plângere este retrasă, procedura poate fi încheiată, cu excepția cazului în care încheierea ei nu este în interesul Uniunii.

(2) Atunci când nu sunt necesare măsuri de protecție, examinarea sau procedura se încheie. Comisia încheie examinarea în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 15 alineatul (3).

(3) În cazul procedurilor inițiate în conformitate cu dispozițiile articolului 5 alineatul (9), prejudiciul este în mod normal considerat neglijabil atunci când importurile în cauză reprezintă mai puțin decât volumele specificate în articolul 5 alineatul (7). Aceste proceduri se încheie de îndată dacă se stabilește că marja de dumping, exprimată în procente din prețurile de export, este mai mică de 2 %, numai examinarea fiind închisă atunci când marja este mai mică de 2 % pentru exportatorii individuali și aceștia rămânând supuși procedurii și putând face obiectul unei noi examinări cu ocazia oricărei reexaminări ulterioare efectuate pentru țara respectivă în temeiul articolului 11.

(4) În cazul în care din constatarea definitivă a faptelor reiese că există dumping care a cauzat un prejudiciu și că interesul Uniunii necesită măsuri în conformitate cu articolul 21, Comisia impune o taxă antidumping definitivă, în conformitate cu procedura de examinare prevăzută la articolul 15 alineatul (3). În cazul în care sunt în vigoare taxe provizorii, Comisia inițiază această procedură cu cel puțin o lună înaintea expirării acestor taxe.

Cuantumul taxei antidumping nu depășește marja de dumping stabilită, dar ar trebui să fie mai mică decât această marjă în cazul în care această taxă mai mică ar fi suficientă pentru a elimina prejudiciul adus industriei din Uniune.

(5) Se impune o taxă antidumping a cărei valoare este adecvată fiecărui caz, în mod nediscriminatoriu, la importurile unui produs, indiferent din ce sursă provin, despre care s-a constatat că fac obiectul unui dumping și produc un prejudiciu, cu excepția importurilor care provin din surse pentru care a fost acceptat un angajament stabilit în conformitate cu prezentul regulament.

Regulamentul de impunere a măsurilor antidumping precizează valoarea taxei impuse fiecărui furnizor sau, în cazul în care acest lucru nu este posibil, valoarea taxei impuse țării furnizoare în cauză. Furnizorii care sunt distincți din punct de vedere juridic de alți furnizori sau de stat pot, totuși, să fie considerați ca entitate unică în scopul stabilirii taxei. Pentru aplicarea prezentului paragraf, se poate ține seama de factori precum existența unor legături la nivel de structură sau la nivel de societate între furnizori și stat sau între furnizori, controlul sau influența semnificativă a statului în ceea ce privește stabilirea prețurilor și a producției sau structura economică din țara furnizoare.

(6) În cazul în care examinarea este limitată de către Comisie în conformitate cu articolul 17, orice taxă antidumping care se aplică importurilor provenind de la exportatorii sau producătorii care s-au făcut cunoscuți în conformitate cu articolul 17, dar care nu au fost incluși în examinare, nu depășește marja de dumping medie ponderată stabilită pentru părțile care constituie eșantionul, indiferent dacă valoarea normală stabilită pentru astfel de părți este determinată în baza articolului 2 alineatele (1)-(6) sau a articolului 2 alineatul (7) litera (a).

În sensul prezentului alineat, Comisia nu ține seama de marjele nule și *de minimis*, nici de marjele stabilite în condițiile prevăzute la articolul 18.

Se aplică taxe individuale importurilor care provin de la exportatorii sau de la producătorii care beneficiază de un tratament individual în conformitate cu articolul 17.

Articolul 10

Retroactivitate

(1) Nu se aplică măsuri provizorii și taxe antidumping definitive decât produselor puse în liberă circulație după data la care a intrat în vigoare decizia luată în conformitate cu articolul 7 alineatul (1) și, respectiv, cu articolul 9 alineatul (4), sub rezerva excepțiilor prevăzute de prezentul regulament.

(2) În cazul în care a fost aplicată o taxă provizorie și constatarea definitivă a faptelor indică existența unui dumping și a unui prejudiciu, Comisia decide, indiferent dacă trebuie sau nu instituită o taxă antidumping definitivă, ce proporție a taxei provizorii trebuie percepută în cele din urmă.

În acest sens, „prejudiciul” nu include o întârziere semnificativă în crearea unei industrii a Uniunii, nici amenințarea cu producerea unui prejudiciu important, cu excepția cazului în care se stabilește că acest pericol s-ar fi transformat în prejudiciu important dacă nu ar fi fost aplicate măsuri provizorii. În toate celelalte cazuri care implică un pericol sau o întârziere, sumele provizorii trebuie eliberate și taxele definitive nu pot fi impuse decât începând cu data stabilirii finale a amenințării sau a întârzierii semnificative.

(3) În cazul în care taxa antidumping definitivă este mai mare decât taxa provizorie, diferența nu este percepută. În cazul în care taxa definitivă este mai mică decât taxa provizorie, taxa se recalculează. Atunci când determinarea finală este negativă, taxa provizorie nu se confirmă.

(4) Poate fi percepută o taxă antidumping definitivă pentru produsele care se declară că urmează să fie puse în consum cu cel mult 90 de zile înainte de data aplicării măsurilor provizorii, dar nu anterior deschiderii examinării, cu condiția ca:

(a) importurile să fi fost înregistrate în conformitate cu articolul 14 alineatul (5);

(b) Comisia să le fi dat importatorilor posibilitatea de a-și prezenta comentariile;

- (c) produsul în cauză să fi făcut, în trecut, obiectul practicilor de dumping pe o perioadă lungă sau importatorul să fi avut cunoștință de procedurile de dumping, de importanța lor și de cea a prejudiciului presupus sau stabilit;
- (d) în afară de nivelul importurilor care au cauzat un prejudiciu pe parcursul perioadei în care s-a desfășurat examinarea, să existe o nouă creștere substanțială a importurilor care, ținând seama de momentul în care sunt efectuate, de volumul lor sau de alți factori, este de natură să compromită grav efectul corectiv al taxei antidumping definitive care urmează să fie aplicată.
- (5) În caz de încălcare sau de retragere a angajamentelor, pot fi percepute taxe definitive pentru mărfurile puse în liberă circulație cu cel mult 90 de zile înainte de data aplicării măsurilor provizorii, cu condiția ca importurile să fi fost înregistrate în conformitate cu articolul 14 alineatul (5) și ca evaluarea retroactivă să nu se aplice importurilor anterioare încălcării sau retragerii angajamentului.

Articolul 11

Durata, reexaminările și restituirile

- (1) O măsură antidumping nu rămâne în vigoare decât pe perioada și în măsura necesare pentru a contrabalansa un dumping care cauzează un prejudiciu.
- (2) O măsură antidumping expiră la cinci ani de la instituirea ei sau la cinci ani de la data încheierii reexaminării celei mai recente care a avut ca obiect atât dumpingul, cât și prejudiciul, cu excepția cazului în care reexaminarea a stabilit că expirarea măsurii ar favoriza continuarea sau reparația dumpingului și a prejudiciului. O reexaminare a măsurilor care urmează să expire are loc fie la inițiativa Comisiei, fie pe baza cererii prezentate de către producătorii din cadrul Uniunii sau în numele lor și măsura rămâne în vigoare până la stabilirea rezultatelor reexaminării respective.

Se inițiază o reexaminare a măsurilor care urmează să expire atunci când cererea conține suficiente elemente de probă că expirarea măsurilor ar favoriza probabil continuarea sau reparația dumpingului și a prejudiciului. Această probabilitate poate fi indicată, de exemplu, de dovada continuării dumpingului și a prejudiciului sau de dovada că eliminarea prejudiciului se datorează în totalitate sau parțial existenței măsurilor sau de dovada că situația exportatorilor sau condițiile pieței sunt de asemenea natură încât implică probabilitatea unor noi practici de dumping care produc prejudicii.

În cadrul examinărilor efectuate în temeiul prezentului alineat, exportatorii, importatorii, reprezentanții țărilor exportatoare și producătorii din Uniune au posibilitatea de a dezvolta, de a respinge sau de a comenta tezele expuse în cererea de reexaminare, iar concluziile țin seama de toate elementele de probă pertinente și documentate prezentate corespunzător pentru a stabili dacă expirarea măsurilor ar fi sau nu de natură să favorizeze continuarea sau reparația dumpingului și a prejudiciului.

În *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* se publică un aviz de expirare iminentă, la o dată adecvată, în decursul ultimului an din perioada de aplicare a măsurilor în sensul prezentului alineat. Ulterior, producătorii din Uniune sunt abilitați să prezinte o cerere de reexaminare în conformitate cu al doilea paragraf, cel târziu cu trei luni înaintea încheierii perioadei de cinci ani. Trebuie, de asemenea, publicat un aviz în care se anunță expirarea efectivă a măsurilor în temeiul prezentului alineat.

- (3) Necesitatea menținerii măsurilor poate fi, de asemenea, reexaminată, în cazul în care acest lucru se justifică, la cererea Comisiei sau a unui stat membru sau, sub rezerva trecerii unei perioade rezonabile de cel puțin un an de la instituirea măsurii definitive, la cererea unui exportator, a unui importator sau a producătorilor din Uniune, cerere care conține suficiente elemente de probă care stabilesc necesitatea unei reexaminări intermediare.

O reexaminare intermediară se efectuează atunci când cererea conține suficiente elemente de probă care dovedesc că menținerea măsurii nu mai este necesară pentru a contrabalansa dumpingul și/sau continuarea sau reparația prejudiciului ar fi improbabilă în cazul în care măsura ar fi eliminată sau modificată sau că măsura existentă nu este sau nu mai este suficientă pentru a contrabalansa dumpingul care stă la baza prejudiciului.

În cadrul examinărilor efectuate în temeiul prezentului alineat, Comisia poate, printre altele, examina dacă circumstanțele referitoare la dumping și la prejudiciu s-au schimbat semnificativ sau dacă măsurile existente au produs efectele scontate și au eliminat prejudiciul stabilit anterior în conformitate cu articolul 3. În acest sens, se ține seama în cadrul determinării finale de toate elementele de probă pertinente și documentate corespunzător.

(4) Se efectuează, de asemenea, o reexaminare pentru a determina marjele de dumping individuale pentru noii exportatori din țara de export în cauză care nu au exportat produsul pe parcursul perioadei de desfășurare a examinării pe baza căreia au fost stabilite măsurile.

Se efectuează o reexaminare atunci când un nou exportator sau un nou producător este în măsură să demonstreze că nu este afiliat cu exportatorii sau producătorii din țara exportatoare supusă măsurilor antidumping pentru produs și că a efectuat efectiv exporturi către Uniune după perioada de examinare sau că este în măsură să demonstreze că este supus unei obligații contractuale irevocabile de export al unei cantități importante de produse către Uniune.

O reexaminare în ceea ce privește un nou exportator se inițiază și se desfășoară în mod accelerat, după ce producătorii din Uniune au avut posibilitatea să își prezinte observațiile. Regulamentul Comisiei privind deschiderea unei reexaminări abrogă taxa în vigoare pentru noul exportator în cauză, modificând regulamentul care impune taxa și făcând din importuri obiectul unei înregistrări în conformitate cu articolul 14 alineatul (5) pentru ca, în ipoteza în care reexaminarea are ca rezultat stabilirea existenței unui dumping în cazul acestui exportator, taxele antidumping să poată fi percepute retroactiv de la data inițierii reexaminării.

Dispozițiile prezentului alineat nu se aplică în cazul în care taxele au fost impuse în temeiul articolului 9 alineatul (6).

(5) Dispozițiile pertinente din prezentul regulament referitoare la procedurile și la desfășurarea examinărilor, cu excepția celor care privesc termenele, se aplică oricărei reexaminări efectuate în temeiul alineatelor (2), (3) și (4).

Reexaminările efectuate în temeiul alineatelor (2) și (3) se desfășoară cu diligență și sunt finalizate, în mod normal, în termen de 12 luni de la data inițierii lor. Reexaminările efectuate în temeiul alineatelor (2) și (3) se finalizează, în oricare dintre cazuri, în termen de 15 luni de la data inițierii lor.

Reexaminările efectuate în conformitate cu alineatul (4) se finalizează, în oricare dintre cazuri, în termen de nouă luni de la data inițierii lor.

În cazul în care se inițiază o reexaminare în temeiul alineatului (2) în timp ce o reexaminare în temeiul alineatului (3) este în desfășurare în cadrul aceleiași proceduri, reexaminarea în temeiul alineatului (3) se finalizează în același termen cu cel pentru reexaminarea întreprinsă în temeiul alineatului (2).

În cazul în care examinarea nu este finalizată în termenele menționate în primul paragraf, măsurile:

- expiră, în cadrul examinărilor efectuate în temeiul alineatului (2);
- expiră, în cazul examinărilor efectuate în paralel în temeiul alineatelor (2) și (3), în cazul în care, fie examinarea efectuată în conformitate cu alineatul (2) a fost inițiată în timp ce o revizuire efectuată în conformitate cu alineatul (3) era în desfășurare în cadrul aceleiași proceduri, fie astfel de reexaminări au fost inițiate în același timp; sau
- rămân neschimbate, în cazul examinărilor efectuate în temeiul alineatelor (3) și (4).

Un avis cu privire la expirarea efectivă sau menținerea măsurilor în temeiul prezentului alineat trebuie publicat în consecință în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

(6) Reexaminările efectuate în temeiul prezentului articol se inițiază de către Comisie. Comisia decide inițierea sau nu a unor reexaminări în temeiul alineatului (2) din prezentul articol, în conformitate cu procedura de consultare menționată la articolul 15 alineatul (2). De asemenea, Comisia furnizează informații statelor membre după ce un operator sau un stat membru a prezentat o cerere care justifică inițierea unei reexaminări în temeiul alineatelor (3) și (4) din prezentul articol și Comisia și-a încheiat analiza acestuia sau după ce Comisia însăși a stabilit că ar trebui reexaminată necesitatea impunerii de măsuri în continuare.

În cazul în care reexaminările justifică acest lucru, în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 15 alineatul (3), măsurile se abrogă sau se mențin în temeiul alineatului (2) din prezentul articol sau se abrogă, se mențin ori se modifică în temeiul alineatelor (3) și (4) din prezentul articol.

În cazul în care măsurile se abrogă pentru exportatori individuali, dar nu pentru întreaga țară, acești exportatori rămân supuși procedurii și pot face în mod automat obiectul unei noi examinări în cadrul oricărei reexaminări efectuate pentru țara în cauză în temeiul prezentului articol.

(7) În cazul în care o reexaminare a măsurilor efectuată în temeiul alineatului (3) este în curs de desfășurare la sfârșitul perioadei de aplicare a măsurilor în temeiul alineatului (2), o astfel de reexaminare are ca obiect și circumstanțele specificate în alineatul (2).

(8) În pofida alineatului (2), un importator poate cere rambursarea taxelor percepute atunci când se demonstrează că marja de dumping pe baza căreia au fost achitate taxele a fost eliminată sau redusă la un nivel inferior nivelului taxei în vigoare.

Pentru a obține rambursarea taxei antidumping, importatorul trebuie să înainteze o cerere Comisiei. Această cerere se prezintă prin intermediul statului membru pe teritoriul căruia au fost puse în liberă circulație produsele, în termen de șase luni de la data la care valoarea taxelor definitive care urmează a fi percepute a fost stabilită de către autoritățile competente sau de la data la care a fost decisă perceperea definitivă a sumelor plătite cu titlu de taxe provizorii. Statele membre transmit de îndată cererea Comisiei.

O cerere de rambursare nu este considerată ca fiind susținută în mod corespunzător de elemente de probă decât în cazul în care conține informații precise cu privire la suma corespunzătoare rambursării taxelor antidumping solicitată și este însoțită de toate documentele vamale referitoare la calcularea și la plata acestei sume. Ea trebuie, de asemenea, să conțină probe, pentru o perioadă reprezentativă, a valorilor normale și a prețurilor de export către Uniune pentru exportatorul sau producătorul căruia i se aplică taxa. Atunci când importatorul nu este asociat cu exportatorul sau cu producătorul în cauză și când această informație nu este disponibilă imediat sau când exportatorul sau producătorul refuză să o comunice importatorului, cererea trebuie să conțină o declarație a exportatorului sau a producătorului cu privire la faptul că marja de dumping a fost redusă sau eliminată, în conformitate cu prezentul articol și că vor fi furnizate Comisiei elementele de probă pertinente. În cazul în care aceste elemente de probă nu sunt furnizate de către exportator sau de către producător într-o perioadă rezonabilă, cererea este respinsă.

Comisia decide dacă și în ce măsură este necesar să se aprobe cererea sau poate decide în orice moment inițierea unei examinări intermediare; informațiile și concluziile care decurg din această examinare, stabilite în conformitate cu dispozițiile aplicabile acestui tip de examinare, sunt utilizate pentru a stabili dacă și în ce măsură se justifică o rambursare. Comisia furnizează informații statelor membre odată ce își încheie analiza cererii.

Decizia cu privire la rambursarea taxelor trebuie în mod normal să intervină în termen de 12 luni și, în orice caz, nu mai târziu de 18 luni de la data la care a fost înaintată o cerere de rambursare, susținută în mod corespunzător de elemente de probă, de un importator al produsului supus taxei antidumping.

O rambursare autorizată trebuie efectuată în mod normal de către statele membre în termen de 90 de zile de la decizia Comisiei.

(9) În toate examinările de reexaminare sau de rambursare efectuate în temeiul prezentului articol, Comisia aplică, în măsura în care circumstanțele nu s-au schimbat, aceeași metodă ca și în examinarea care a avut ca rezultat impunerea taxei, ținându-se seama de dispozițiile articolului 2, în special de alineatele (11) și (12), și de dispozițiile articolului 17.

(10) În orice examinare efectuată în conformitate cu prezentul articol, Comisia examinează fiabilitatea prețurilor de export în sensul articolului 2. Cu toate acestea, în cazul în care se decide construirea prețului de export în conformitate cu articolul 2 alineatul (9), ea trebuie să calculeze prețul de export fără să deducă valoarea taxelor antidumping achitate, atunci când sunt prezentate elemente de probă concludente conform cărora taxa este reflectată în mod corespunzător în prețurile de revânzare și în prețurile de vânzare ulterioare în Uniune.

Articolul 12

Absorbție

(1) În cazul în care industria din Uniune sau orice altă parte interesată furnizează, în mod normal în termen de doi ani de la intrarea în vigoare a măsurilor, informații suficiente care indică faptul că, după perioada inițială de examinare și înainte sau după instituirea măsurilor, prețurile de export au scăzut sau că măsurile nu au adus o modificare sau au adus numai o modificare insuficientă a prețurilor de revânzare sau a prețurilor ulterioare de vânzare a produsului importat în Uniune, Comisia poate redeschide examinarea pentru a examina dacă măsura a avut efecte asupra prețurilor menționate anterior. Comisia furnizează informații statelor membre odată ce o parte interesată a prezentat informații suficiente care justifică redeschiderea examinării și Comisia și-a încheiat analiza acestora.

De asemenea, examinarea poate fi redeschisă, în condițiile de la primul paragraf, la inițiativa Comisiei sau la cererea unui stat membru.

(2) În cadrul unei noi examinări efectuate în temeiul prezentului articol, trebuie să li se dea posibilitatea exportatorilor, importatorilor și producătorilor din Uniune să clarifice situația în ceea ce privește prețurile de revânzare și prețurile de vânzare ulterioare și, în cazul în care se stabilește că măsura ar fi trebuit să ducă la modificarea acestor prețuri pentru a elimina prejudiciul stabilit anterior în conformitate cu articolul 3, prețurile de export trebuie reevaluate în conformitate cu articolul 2 și marjele de dumping trebuie recalulate pentru a ține seama de prețurile de export reevaluate. În cazul în care se consideră că sunt întrunite condițiile prevăzute la articolul 12 alineatul (1) ca urmare a unei scăderi a prețurilor de export care a intervenit după perioada de examinare inițială și înainte sau după impunerea măsurilor, marjele de dumping pot fi recalulate pentru a ține seama de aceste prețuri de export scăzute.

(3) În cazul în care o examinare redeschisă în temeiul prezentului articol indică o creștere a dumpingului, măsurile în vigoare pot fi modificate de către Comisie în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 15 alineatul (3), în conformitate cu noile constatări referitoare la prețurile de export. Quantumul taxei antidumping instituite în temeiul prezentului articol nu depășește dublul valorii taxei instituite inițial.

(4) Dispozițiile pertinente ale articolelor 5 și 6 se aplică oricărei examinări redeschise în temeiul prezentului articol, ținând seama cu toate acestea de faptul că această examinare trebuie efectuată cu diligență și trebuie finalizată, în mod normal, în termen de șase luni de la redeschiderea ei. În orice caz, această examinare se finalizează în termen de nouă luni de la inițiere.

În cazul în care examinarea nu este finalizată în termenele menționate în primul paragraf, măsurile rămân neschimbate. Se publică în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* un aviz cu privire la menținerea măsurilor în temeiul prezentului alineat.

(5) Presupusele modificării ale valorii normale nu sunt luate în considerare în temeiul prezentului articol decât în cazul în care Comisiei îi sunt furnizate informații complete cu privire la valorile normale revizuite, susținute în mod corespunzător de dovezi, în termenele indicate în avizul de deschidere a unei examinări. Atunci când o examinare implică o reexaminare a valorilor normale, înregistrarea importurilor poate deveni obligatorie în conformitate cu articolul 14 alineatul (5), până la stabilirea rezultatului noii examinări.

Articolul 13

Circumvenție

(1) Taxele antidumping instituite în temeiul prezentului regulament se pot aplica și importurilor de produse similare ce provin din țări terțe, cărora li s-au adus mici modificări sau care nu au fost modificate, precum și importurilor de produse similare cărora li s-au adus mici modificări sau părți ale acestor produse care provin dintr-o țară care face obiectul măsurilor, atunci când are loc o circumvenție a măsurilor în vigoare.

În caz de circumvenție a măsurilor în vigoare, taxele antidumping care nu depășesc taxa antidumping reziduală instituită în temeiul articolului 9 alineatul (5) se pot aplica și importurilor de la întreprinderi care beneficiază de taxe individuale în țările care fac obiectul măsurilor.

Circumvenția se definește ca o modificare a configurației schimburilor comerciale între țările terțe și Uniune sau între întreprinderi din țara care face obiectul măsurilor și Uniune, care decurge din practici, operațiuni sau prelucrări pentru care nu există o motivație suficientă sau o justificare economică alta decât impunerea taxei, fiind dovedit că există prejudiciu sau că efectele corective ale taxei sunt compromise în ceea ce privește prețul și/sau cantitățile de produse similare și unde există probe privind existența unui dumping în legătură cu valorile normale stabilite anterior pentru produsul similar, dacă este necesar în conformitate cu prevederile articolului 2.

Practicile, operațiunile sau prelucrările menționate la al treilea paragraf includ, printre altele:

- (a) mici modificări aduse produsului în cauză, pentru a putea face obiectul unor coduri vamale care, în mod normal, nu fac obiectul măsurilor, cu condiția ca aceste modificări să nu schimbe caracteristicile esențiale ale produsului;
- (b) expedierea via țări terțe a produsului care face obiectul măsurilor;
- (c) reorganizarea, de către exportatori sau producători, a schemelor lor și a circuitelor lor de vânzări în țările care fac obiectul măsurilor, în așa fel încât în cele din urmă produsele lor sunt exportate către Uniune prin intermediul unor producători care beneficiază de o taxă vamală individuală mai mică decât taxa aplicabilă produselor fabricanților;
- (d) în cazurile prevăzute la alineatul (2), operațiunile de asamblare efectuate în Uniune sau într-o țară terță.

(2) Se consideră că o operațiune de asamblare în Uniune sau într-o țară terță reprezintă o circumvenție a măsurilor în vigoare atunci când:

- (a) operațiunea a început sau s-a intensificat semnificativ de la sau chiar înainte de începerea examinării antidumping și când piesele în cauză provin din țara care face obiectul măsurilor; și
- (b) piesele constituie 60 % sau mai mult din valoarea totală a pieselor produsului asamblat; cu toate acestea, nu se consideră în niciun caz că există circumvenție atunci când valoarea adăugată pieselor încorporate în cursul operațiunii de asamblare sau de încheiere este mai mare de 25 % din costul de fabricație; și
- (c) efectele corective ale taxei sunt compromise în ceea ce privește prețurile și/sau cantitățile produsului similar asamblat și există dovada unui dumping în raport cu valorile normale stabilite anterior pentru produsele similare.

(3) Se deschide o examinare, în temeiul prezentului articol, la inițiativa Comisiei sau la cererea unui stat membru sau a oricărei părți interesate, pe baza unor elemente de probă suficiente în ceea ce privește factorii menționați la alineatul (1). Examinarea se deschide printr-un regulament al Comisiei, care poate, de asemenea, să ceară autorităților vamale să prevadă obligativitatea înregistrării importurilor în conformitate cu articolul 14 alineatul (5) sau să solicite garanții. Comisia furnizează informații statelor membre de îndată ce o parte interesată sau un stat membru a prezentat o cerere care justifică deschiderea unei examinări și Comisia și-a încheiat analiza acesteia sau după ce Comisia însăși a stabilit necesitatea deschiderii unei examinări.

Examinările sunt efectuate de către Comisie. Comisia poate fi sprijinită de autoritățile vamale și examinarea este finalizată în termen de nouă luni.

În cazul în care constatarea definitivă a faptelor justifică extinderea măsurilor, acest lucru este decis de către Comisie, în conformitate cu procedura de examinare prevăzută la articolul 15 alineatul (3). Extinderea intră în vigoare începând cu data la care înregistrarea a fost instituită în temeiul articolului 14 alineatul (5) sau cu data la care au fost solicitate garanții. Dispozițiile procedurale corespunzătoare prezentului regulament cu privire la deschiderea și desfășurarea examinărilor se aplică în temeiul prezentului articol.

(4) Importurile nu trebuie supuse înregistrării în conformitate cu articolul 14 alineatul (5) sau nu trebuie să facă obiectul unor măsuri, în cazul în care sunt efectuate de întreprinderi care beneficiază de scutiri.

Cererile de scutire, argumentate corespunzător prin elemente de probă, trebuie prezentate în termenele stabilite în regulamentul Comisiei privind deschiderea examinării.

În cazul în care practicile, operațiunile sau prelucrările care constituie o circumvenție au loc în afara Uniunii, pot fi acordate scutiri producătorilor produsului în cauză care pot demonstra că nu sunt afiliați cu un producător care face obiectul măsurilor și pentru care s-a constatat că nu sunt angajați în practici de circumvenție astfel cum sunt acestea definite la alineatele (1) și (2) ale prezentului articol.

În cazul în care practicile, operațiunile sau prelucrările care constituie o circumvenție au loc în interiorul Uniunii, pot fi acordate scutiri importatorilor care pot demonstra că nu sunt afiliați cu producătorii care fac obiectul măsurilor.

Aceste scutiri se acordă printr-o decizie a Comisiei și rămân valabile pe perioada și în condițiile prevăzute în aceasta. Comisia furnizează informații statelor membre odată ce își încheie analiza.

În cazul în care sunt îndeplinite condițiile prevăzute în articolul 11 alineatul (4), se pot acorda scutiri și după încheierea examinării care a avut ca rezultat extinderea măsurilor.

În cazul în care numărul părților care cer sau pot cere o scutire este mare, Comisia poate decide inițierea unei reexaminări a extinderii măsurilor, cu condiția să fi trecut cel puțin un an de la extinderea măsurilor. Astfel de reexaminări se desfășoară în conformitate cu dispozițiile articolului 11 alineatul (5) aplicabile reexaminărilor efectuate în temeiul articolului 11 alineatul (3).

(5) Nicio dispoziție a prezentului articol nu reprezintă un obstacol în aplicarea normală a dispozițiilor în vigoare în domeniul taxelor vamale.

Articolul 14

Dispoziții generale

(1) Taxele antidumping, provizorii sau definitive, se impun prin regulament și sunt percepute de statele membre în conformitate cu forma, rata de schimb și celelalte elemente stabilite de regulamentul care le impune. Aceste taxe sunt, de asemenea, percepute în mod independent de taxele vamale, de impozite și de alte taxe percepute în mod normal la import.

Niciun produs nu poate fi supus în același timp taxelor antidumping și taxelor compensatorii pentru a remedia o situație care rezultă în urma unui dumping sau a acordării unei subvenții la export.

(2) Regulamentele care impun taxe antidumping provizorii sau definitive și regulamentele sau deciziile care prevăd acceptarea angajamentelor sau încheierea examinărilor sau a procedurilor sunt publicate în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Aceste regulamente sau decizii menționează în special, ținând seama de necesitatea de a proteja informațiile confidențiale, numele exportatorilor, în cazul în care este posibil, sau al țărilor în cauză, o descriere a produsului și o sinteză a faptelor și a motivelor esențiale cu privire la stabilirea dumpingului și a prejudiciului. În toate cazurile, se trimite părților în cauză o copie a regulamentului sau a deciziei. Dispozițiile prezentului alineat se aplică *mutatis mutandis* reexaminărilor.

(3) În temeiul prezentului regulament, pot fi adoptate dispoziții speciale referitoare în special la definiția comună a noțiunii de origine prevăzută în Regulamentul (UE) nr. 952/2013 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽¹⁾.

(4) În interesul Uniunii, măsurile instituite în temeiul prezentului regulament pot fi suspendate pentru o perioadă de nouă luni printr-o decizie a Comisiei, în conformitate cu procedura de consultare menționată la articolul 15 alineatul (2). Suspendarea poate fi prelungită cu o perioadă suplimentară de până la un an de către Comisie, în conformitate cu procedura de consultare menționată la articolul 15 alineatul (2).

Măsurile pot fi suspendate numai în cazul în care condițiile pieței s-au schimbat temporar în așa fel încât este improbabil ca prejudiciul să reapară în urma suspendării și sub rezerva ca industria din Uniune să fi avut posibilitatea să formuleze observații, iar aceste observații să fi fost luate în considerare. Măsurile pot fi reinstituite oricând, în conformitate cu procedura de consultare menționată la articolul 15 alineatul (2), în cazul în care suspendarea lor nu mai este aplicabilă.

⁽¹⁾ Regulamentul (UE) nr. 952/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 9 octombrie 2013 de stabilire a Codului vamal al Uniunii (JO L 269, 10.10.2013, p. 1).

(5) Comisia poate, după ce a informat statele membre în timp util, să furnizeze instrucțiuni autorităților vamale în vederea luării de măsuri corespunzătoare pentru a înregistra importurile, astfel încât să poată fi aplicate ulterior măsuri împotriva acestor importuri de la data înregistrării. Importurile pot fi supuse înregistrării la cererea motivată corespunzător a industriei Uniunii ce conține suficiente probe care justifică o astfel de acțiune. Înregistrarea se instituie printr-un regulament care precizează obiectul măsurii și, după caz, valoarea estimativă a taxelor care ar putea fi achitate în viitor. Durata înregistrării obligatorii a importurilor nu trebuie să depășească nouă luni.

(6) Statele membre întocmesc lunar un raport către Comisie cu privire la importurile de produse care fac obiectul examinărilor sau al unor măsuri și cu privire la valoarea taxelor percepute în aplicarea prezentului regulament.

(7) Fără a aduce atingere alineatului (6), Comisia poate cere statelor membre, după caz, să furnizeze informațiile necesare verificării eficiente a aplicării măsurilor. În acest caz, se aplică dispozițiile articolului 6 alineatele (3) și (4). Informațiile comunicate de statele membre în temeiul prezentului articol fac obiectul dispozițiilor articolului 19 alineatul (6).

Articolul 15

Procedura comitetului

(1) Comisia este asistată de un comitet. Respectivul comitet este un comitet în sensul Regulamentului (UE) nr. 182/2011.

(2) În cazul în care se face trimitere la prezentul alineat, se aplică articolul 4 din Regulamentul (UE) nr. 182/2011.

(3) În cazul în care se face trimitere la prezentul alineat, se aplică articolul 5 din Regulamentul (UE) nr. 182/2011.

(4) În cazul în care se face trimitere la prezentul alineat, se aplică articolul 8 din Regulamentul (UE) nr. 182/2011, coroborat cu articolul 4 din respectivul regulament.

(5) În temeiul articolului 3 alineatul (5) din Regulamentul (UE) nr. 182/2011, în cazul în care se recurge la procedura scrisă pentru adoptarea de măsuri definitive în temeiul alineatului (3) din prezentul articol sau pentru a decide cu privire la deschiderea sau nu a unei reexaminări în perspectiva expirării măsurilor, în temeiul articolului 11 alineatul (6) din prezentul regulament, procedura scrisă respectivă se încheie fără rezultat, în termenul stabilit de președinte, dacă președintele decide astfel sau o majoritate a membrilor comitetului, definită în conformitate cu articolul 5 alineatul (1) din Regulamentul (UE) nr. 182/2011, solicită acest lucru. În cazul în care se recurge la procedura scrisă în alte situații în care proiectul de măsură a fost discutat în cadrul comitetului, procedura se încheie fără rezultat dacă, în termenul stabilit de președinte, acesta decide astfel sau dacă o majoritate simplă a membrilor comitetului solicită acest lucru. În cazul în care se recurge la procedura scrisă în alte situații în care proiectul de măsură nu a fost discutat în cadrul comitetului, aceasta se încheie fără rezultat dacă, în termenul stabilit de președinte, acesta decide astfel sau dacă cel puțin un sfert dintre membrii comitetului solicită acest lucru.

(6) Comitetul poate analiza orice chestiune legată de aplicarea prezentului regulament, ridicată de Comisie sau la cererea unui stat membru. Statele membre pot solicita informații și pot face schimb de opinii în cadrul comitetului sau direct cu Comisia.

Articolul 16

Vizite de verificare

(1) Atunci când consideră oportun, Comisia efectuează vizite pentru a examina documentele importatorilor, exportatorilor, operatorilor comerciali, agenților, producătorilor, asociațiilor și organizațiilor profesionale și pentru a verifica informațiile furnizate cu privire la dumping și prejudiciu. În absența unui răspuns adecvat în timp util, Comisia poate alege să nu efectueze o vizită de verificare.

(2) În cazul în care este necesar, Comisia poate recurge la examinări în țările terțe sub rezerva acordului întreprinderilor respective și în absența opoziției din partea guvernului țării în cauză, înștiințat oficial. De îndată ce obține acordul întreprinderilor respective, Comisia trebuie să comunice autorităților țării exportatoare numele și adresele întreprinderilor care urmează să fie vizitate, precum și datele convenite.

(3) Întreprinderile în cauză sunt informate cu privire la natura informațiilor care urmează să fie verificate și cu privire la toate celelalte informații care urmează să fie furnizate în cursul acestor vizite, ceea ce nu împiedică solicitarea, la fața locului, a altor precizări, ținând seama de informațiile obținute.

(4) În cursul verificărilor efectuate în temeiul alineatelor (1), (2) și (3), Comisia este asistată de oficialii statelor membre care solicită aceasta.

Articolul 17

Eșantionare

(1) În cazul în care numărul reclamanților, al exportatorilor sau al importatorilor, al tipurilor de produse sau de tranzacții este mare, examinarea se poate limita la un număr rezonabil de părți, de produse sau de tranzacții, utilizând eșantioane reprezentative statistice întocmite pe baza informațiilor disponibile în momentul selectării sau la cel mai mare volum de producție, de vânzări sau de exporturi care pot face în mod rezonabil obiectul examinării, ținând seama de timpul disponibil.

(2) Selectarea finală a părților, a tipurilor de produse sau a tranzacțiilor, efectuată în aplicarea dispozițiilor referitoare la eșantionare, revine Comisiei, dar este de preferat ca eșantionul să se selecteze în urma consultării părților interesate sau cu consimțământul acestora, sub rezerva ca aceste părți să se facă cunoscute și să furnizeze informații suficiente în trei săptămâni de la deschiderea examinării, pentru a permite alegerea unui eșantion reprezentativ.

(3) În cazul în care examinarea este limitată în conformitate cu prezentul articol, se calculează cu toate acestea o marjă de dumping individuală pentru fiecare exportator sau producător care nu este selectat inițial, care prezintă informațiile necesare în termenele prevăzute de prezentul regulament, cu excepția cazului în care numărul exportatorilor sau al producătorilor este atât de mare încât examinările individuale ar complica inutil procedura și ar împiedica încheierea examinării în timp util.

(4) În cazul în care s-a decis efectuarea eșantionării și părțile alese sau unele dintre ele refuză să coopereze, astfel încât rezultatele examinării pot fi semnificativ afectate, poate fi selectat un nou eșantion.

Cu toate acestea, în cazul în care refuzul de a coopera persistă sau în cazul în care nu se dispune de suficient timp pentru a selecta un nou eșantion, se aplică dispozițiile pertinente ale articolului 18.

Articolul 18

Lipsa cooperării

(1) În cazul în care o parte interesată nu permite accesul la informațiile necesare sau nu le furnizează în termenele prevăzute în prezentul regulament sau obstrucționează semnificativ examinarea, pot fi stabilite constatări preliminare sau finale, pozitive sau negative, pe baza datelor disponibile.

În cazul în care se constată că o parte interesată a furnizat o informație falsă sau care induce în eroare, această informație nu este luată în considerare și se pot utiliza datele disponibile.

Părțile interesate trebuie informate cu privire la consecințele unui refuz de a coopera.

(2) Faptul că nu se dă un răspuns pe suport electronic nu este considerat refuz de a coopera, cu condiția ca partea respectivă să demonstreze că prezentarea unui răspuns în forma cerută ar putea antrena sarcini sau costuri suplimentare excesive.

(3) În cazul în care informațiile prezentate de o parte interesată nu sunt cele mai bune din toate punctele de vedere, ele nu trebuie ignorate, cu condiția ca eventualele lipsuri să nu îngreuneze excesiv stabilirea unor constatări de o acuratețe rezonabilă, ca informațiile să fie furnizate în timp util, ca ele să poată fi verificate și ca partea să fi acționat cât mai bine posibil.

(4) În cazul în care nu sunt acceptate elemente de probă sau informații, partea care le-a comunicat trebuie să fie informată de îndată cu privire la motivele care au stat la baza respingerii lor și trebuie să aibă posibilitatea să ofere explicații suplimentare în termenul stabilit. În cazul în care aceste explicații nu sunt considerate satisfăcătoare, motivele respingerii elementelor de probă sau ale informațiilor în cauză trebuie comunicate și indicate în constatările făcute publice.

(5) În cazul în care determinările, inclusiv cele cu privire la valoarea normală, se bazează pe dispozițiile alineatului (1), în speță pe informațiile furnizate în plângere, trebuie, când acest lucru este posibil și ținând seama de termenele prevăzute pentru examinare, să se verifice aceste informații cu ajutorul altor surse independente disponibile, precum listele de prețuri publicate, statisticile oficiale privind importul și evidențele vamale sau cu ajutorul informațiilor obținute în cursul examinării de la alte părți interesate.

Aceste informații pot conține date pertinente privind piața mondială sau, după caz, privind alte piețe reprezentative.

(6) În cazul în care o parte interesată nu cooperează sau cooperează doar parțial și din această cauză nu sunt comunicate informații pertinente, situația părții respective poate fi mai puțin favorabilă decât în cazul în care ea ar fi cooperat.

Articolul 19

Tratamentul confidențial

(1) Orice informație de natură confidențială (de exemplu, pentru că divulgarea ei ar avantaja în mod semnificativ un competitor sau ar avea un efect defavorabil semnificativ pentru persoana care a furnizat informația sau pentru cea de la care a obținut-o) sau care este furnizată cu titlu confidențial de către părțile la o examinare este tratată ca atare de către autorități, în cazul în care se oferă motive întemeiate.

(2) Părțile interesate care furnizează informații confidențiale sunt obligate să prezinte rezumate neconfidențiale. Aceste rezumate trebuie să fie suficient de detaliate pentru a permite înțelegerea de manieră rezonabilă a conținutului informațiilor comunicate cu titlu confidențial. În cazuri excepționale, părțile respective pot indica faptul că aceste informații nu pot fi rezumate. În aceste cazuri, trebuie indicate motivele pentru care nu poate fi prezentat un rezumat.

(3) În cazul în care se consideră că o cerere de tratament confidențial nu se justifică și în cazul în care persoana care a furnizat informația nu dorește să o facă publică și nici să autorizeze divulgarea ei în termeni generali sau sub formă de rezumat, informația poate fi eliminată, cu excepția cazului în care se poate demonstra în mod convingător, utilizând surse adecvate, că informația este corectă. Cererile de tratament confidențial nu pot fi respinse în mod arbitrar.

(4) Prezentul articol nu se opune divulgării, de către autoritățile Uniunii, a informațiilor generale, mai ales a motivelor pe baza cărora sunt luate deciziile în temeiul prezentului regulament, nici divulgării elementelor de probă pe care se bazează autoritățile Uniunii în măsura necesară pentru justificarea acestor motive în cadrul procedurilor în instanță. O astfel de divulgare trebuie să țină seama de interesul legitim al părților interesate pentru ca secretele lor de afaceri să nu fie divulgate.

(5) Comisia și statele membre, precum și agenții lor, nu divulgă informații primite în temeiul prezentului regulament pentru care persoana care le-a furnizat a cerut aplicarea tratamentului de confidențialitate, fără autorizația expresă a acesteia. Informațiile schimbate între Comisie și statele membre sau orice documente interne elaborate de autoritățile Uniunii sau de statele membre nu se divulgă, cu excepția cazului în care divulgarea lor este prevăzută în mod expres de prezentul regulament.

(6) Informațiile primite în aplicarea prezentului regulament nu pot fi utilizate decât în scopul în care au fost cerute.

Această dispoziție nu exclude utilizarea informațiilor primite în cadrul unei examinări în scopul deschiderii altor examinări care fac obiectul aceleiași proceduri cu privire la produsul în cauză.

Articolul 20

Informarea părților

(1) Reclamanții, importatorii și exportatorii, precum și asociațiile lor reprezentative și reprezentanții țării exportatoare pot cere să fie informați cu privire la detaliile referitoare la faptele și motivele principale pe baza cărora s-au instituit măsurile provizorii. Cererile de informare trebuie adresate în scris de îndată ce au fost instituite măsurile provizorii și informația trebuie transmisă în scris cât mai repede posibil.

(2) Părțile menționate la alineatul (1) pot cere o informare finală cu privire la faptele și considerațiile esențiale pe baza cărora se intenționează să se recomande instituirea de măsuri definitive sau închiderea unei examinări sau a unei proceduri fără instituirea de măsuri; o atenție specială trebuie acordată informării cu privire la faptele sau considerațiile diferite de cele utilizate pentru măsurile provizorii.

(3) Cererile de informare finală menționate la alineatul (2) trebuie adresate în scris Comisiei și primite, în cazul în care a fost aplicată o taxă provizorie, în cel mult o lună de la publicarea impunerii acestei taxe. În cazul în care nu a fost impusă nicio taxă provizorie, părțile trebuie să aibă posibilitatea de a cere informarea finală în termenele stabilite de Comisie.

(4) Informarea finală se face în scris. Ținând seama de necesitatea de a proteja confidențialitatea informațiilor, aceasta este transmisă cât mai repede posibil, în mod normal în termen de cel mult o lună înaintea inițierii procedurilor prevăzute la articolul 9. În cazul în care Comisia nu este în măsură să comunice în acest termen anumite fapte sau considerații, comunicarea acestora se face ulterior cât mai repede posibil.

Informarea nu aduce atingere niciunei decizii ulterioare care poate fi luată de Comisie, dar, în cazul în care această decizie se bazează pe fapte și considerații diferite, acestea din urmă trebuie comunicate cât mai curând posibil.

(5) Observațiile făcute după informarea finală nu pot fi luate în considerare decât în cazul în care sunt primite într-un termen pe care Comisia îl stabilește în fiecare caz, ținând seama în mod corespunzător de urgența cazului, dar care nu poate fi mai mic de zece zile. Se poate stabili un termen mai scurt în cazul în care trebuie făcută o informare finală suplimentară.

Articolul 21

Interesul Uniunii

(1) Pentru a se determina dacă este în interesul Uniunii să fie luate măsuri, este necesar să se ia în considerare toate interesele aflate în joc în ansamblul lor, inclusiv pe cele ale industriei Uniunii, ale utilizatorilor și consumatorilor ei, și o astfel de apreciere nu poate interveni decât în cazul în care toate părțile au avut posibilitatea să își facă cunoscut punctul de vedere în conformitate cu alineatul (2). În cadrul acestei examinări, se acordă o atenție deosebită necesității eliminării efectelor de denaturare ale unui dumping care aduce prejudicii și a reinstaurării unei concurențe reale. Este permis să nu se aplice măsuri stabilite pe baza dumpingului și a prejudiciului constatate atunci când autoritățile, ținând seama de toate informațiile furnizate, pot concluziona în mod clar că nu este în interesul Uniunii să se aplice astfel de măsuri.

(2) Pentru ca autoritățile să dispună de o bază fiabilă care să le permită să țină seama de toate punctele de vedere și de toate informațiile atunci când hotărăsc dacă instituirea de măsuri este în interesul Uniunii, reclamanții, importatorii, asociația lor reprezentativă și organizațiile reprezentative ale utilizatorilor și consumatorilor pot, în termenele stabilite în avizul de deschidere a examinării antidumping, să se facă cunoscuți și să furnizeze informații Comisiei. Aceste informații sau sinteze adecvate ale acestora sunt comunicate celorlalte părți desemnate în prezentul articol, care sunt abilitate să dea un răspuns.

(3) Părțile care au acționat în conformitate cu alineatul (2) pot cere să fie audiate. Aceste cereri sunt acceptate atunci când sunt prezentate în scris în termenele stabilite în alineatul (2) și atunci când menționează motivele speciale ale unei audieri în ceea ce privește interesul Uniunii.

(4) Părțile care au acționat în conformitate cu alineatul (2) pot prezenta observații privind aplicarea oricăror taxe provizorii. Pentru a fi luate în considerație, aceste observații trebuie primite în termen de 25 de zile de la data aplicării acestor măsuri și trebuie comunicate, eventual sub formă de sinteze corespunzătoare, celorlalte părți, care au dreptul să dea un răspuns.

(5) Comisia examinează toate informațiile care i-au fost furnizate în mod corect și stabilește în ce măsură sunt reprezentative; rezultatele acestei examinări, precum și un aviz privind fundamentarea acestor informații, sunt comunicate comitetului menționat la articolul 15 în cadrul proiectului de măsură prezentat în temeiul articolului 9. Opiniile exprimate în cadrul comitetului ar trebui luate în considerare de Comisie în condițiile prevăzute în Regulamentul (UE) nr. 182/2011.

(6) Părțile care au acționat în conformitate cu alineatul (2) pot cere să le fie comunicate faptele și considerațiile pe baza cărora este probabil să se bazeze deciziile finale. Aceste informații se furnizează în măsura posibilului și fără a se aduce atingere oricărei decizii ulterioare adoptate de către Comisie.

(7) Informația nu este luată în considerare decât atunci când este susținută de elemente de probă concludente pe care se bazează valabilitatea acesteia.

Articolul 22

Dispoziții finale

Prezentul regulament nu exclude aplicarea:

- (a) unor norme speciale prevăzute în acordurile încheiate între Uniune și țări terțe;
- (b) unor regulamente ale Uniunii în domeniul agricol și a Regulamentului (CE) nr. 1667/2006 al Consiliului ⁽¹⁾, a Regulamentului (CE) nr. 614/2009 al Consiliului ⁽²⁾ și a Regulamentului (CE) nr. 1216/2009 al Consiliului ⁽³⁾. Prezentul regulament se aplică în mod complementar acestor regulamente și prin derogare de la toate dispozițiile lor care se opun aplicării taxelor antidumping;
- (c) unor măsuri speciale, atunci când obligațiile contractuale în cadrul Acordului General pentru Tarife și Comerț din 1994 nu se opun acestora.

Articolul 23

Raport

(1) Comisia prezintă Parlamentului European și Consiliului un raport anual cu privire la aplicarea prezentului regulament, respectând protecția informațiilor confidențiale în sensul articolului 19. Raportul include informații cu privire la aplicarea măsurilor provizorii și definitive, la încheierea examinărilor fără luare de măsuri, la examinările redeschise, la examinări și inspecții, precum și la activitățile diferitelor organe responsabile de monitorizarea punerii în aplicare a prezentului regulament și a îndeplinirii obligațiilor ce decurg din acesta.

⁽¹⁾ Regulamentul (CE) nr. 1667/2006 al Consiliului din 7 noiembrie 2006 privind glucoza și lactoza (JO L 312, 11.11.2006, p. 1).

⁽²⁾ Regulamentul (CE) nr. 614/2009 al Consiliului din 7 iulie 2009 privind regimul comun de comercializare a ovalbuminei și lactalbuminei (JO L 181, 14.7.2009, p. 8).

⁽³⁾ Regulamentul (CE) nr. 1216/2009 al Consiliului din 30 noiembrie 2009 de stabilire a regimului comercial aplicabil anumitor mărfuri rezultate din transformarea produselor agricole (JO L 328, 15.12.2009, p. 10).

(2) În termen de o lună de la prezentarea raportului de către Comisie, Parlamentul European poate să invite Comisia la o reuniune ad-hoc a comisiei sale competente pentru a prezenta și a explica orice aspecte legate de punerea în aplicare a prezentului regulament.

(3) Comisia dă publicității raportul la cel târziu șase luni de la prezentarea acestuia Parlamentului European și Consiliului.

Articolul 24

Abrogare

Regulamentul (CE) nr. 1225/2009 se abrogă.

Trimiterile la regulamentul abrogat se interpretează ca trimiteri la prezentul regulament și se citesc în conformitate cu tabelul de corespondență din anexa II.

Articolul 25

Intrare în vigoare

Prezentul regulament intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

Adoptat la Strasbourg, 8 iunie 2016.

Pentru Parlamentul European
Președintele
M. SCHULZ

Pentru Consiliu
Președintele
A.G. KOENDERS

ANEXA I

REGULAMENTUL ABROGAT ȘI MODIFICĂRILE SALE SUCCESIVE

Regulamentul (CE) nr. 1225/2009 al Consiliului

(JO L 343, 22.12.2009, p. 51)

Regulamentul (UE) nr. 765/2012 al Parlamentului European și al Consiliului

(JO L 237, 3.9.2012, p. 1)

Regulamentul (UE) nr. 1168/2012 al Parlamentului European și al Consiliului

(JO L 344, 14.12.2012, p. 1)

Regulamentul (UE) nr. 37/2014 al Parlamentului European și al Consiliului

Numai punctul 22 al anexei

(JO L 18, 21.1.2014, p. 1)

ANEXA II

TABEL DE CORESPONDENȚĂ

Regulamentul (CE) nr. 1225/2009	Prezentul regulament
Articolele 1-4	Articolele 1-4
Articolul 5 alineatele (1)-(9)	Articolul 5 alineatele (1)-(9)
Articolul 5 alineatul (10) prima frază	Articolul 5 alineatul (10) primul paragraf
Articolul 5 alineatul (10) a doua și a treia frază	Articolul 5 alineatul (10) al doilea paragraf
Articolul 5 alineatele (11) și (12)	Articolul 5 alineatele (11) și (12)
Articolul 6 alineatul (1) prima și a doua frază	Articolul 6 alineatul (1) primul paragraf
Articolul 6 alineatul (1) a treia frază	Articolul 6 alineatul (1) al doilea paragraf
Articolul 6 alineatul (1) a patra frază	Articolul 6 alineatul (1) al treilea paragraf
Articolul 6 alineatul (2)	Articolul 6 alineatul (2)
Articolul 6 alineatul (3) prima frază	Articolul 6 alineatul (3) primul paragraf
Articolul 6 alineatul (3) a doua frază	Articolul 6 alineatul (3) al doilea paragraf
Articolul 6 alineatul (3) a treia frază	Articolul 6 alineatul (3) al treilea paragraf
Articolul 6 alineatul (4) prima frază	Articolul 6 alineatul (4) primul paragraf
Articolul 6 alineatul (4) a doua frază	Articolul 6 alineatul (4) al doilea paragraf
Articolul 6 alineatul (4) a treia frază	Articolul 6 alineatul (4) al treilea paragraf
Articolul 6 alineatul (5)	Articolul 6 alineatul (5)
Articolul 6 alineatul (6) prima frază	Articolul 6 alineatul (6) primul paragraf
Articolul 6 alineatul (6) a doua frază	Articolul 6 alineatul (6) al doilea paragraf
Articolul 6 alineatul (6) a treia frază	Articolul 6 alineatul (6) al treilea paragraf
Articolul 6 alineatul (6) a patra frază	Articolul 6 alineatul (6), al patrulea paragraf
Articolul 6 alineatul (7) prima frază	Articolul 6 alineatul (7) primul paragraf
Articolul 6 alineatul (7) a doua frază	Articolul 6 alineatul (7) al doilea paragraf
Articolul 6 alineatele (8) și (9)	Articolul 6 alineatele (8) și (9)
Articolul 7 alineatul (1) prima frază	Articolul 7 alineatul (1) primul paragraf
Articolul 7 alineatul (1) a doua frază	Articolul 7 alineatul (1) al doilea paragraf
Articolul 7 alineatele (2)-(5)	Articolul 7 alineatele (2)-(5)
Articolul 7 alineatul (7)	Articolul 7 alineatul (6)
Articolul 8 alineatul (1) prima frază	Articolul 8 alineatul (1) primul paragraf
Articolul 8 alineatul (1) a doua frază	Articolul 8 alineatul (1) al doilea paragraf
Articolul 8 alineatul (1) a treia frază	Articolul 8 alineatul (1) al treilea paragraf
Articolul 8 alineatul (2) prima și a doua frază	Articolul 8 alineatul (2) primul paragraf
Articolul 8 alineatul (2) a treia și a patra frază	Articolul 8 alineatul (2) al doilea paragraf
Articolul 8 alineatul (2) a cincea frază	Articolul 8 alineatul (2) al treilea paragraf

Regulamentul (CE) nr. 1225/2009	Prezentul regulament
Articolul 8 alineatele (3), (4) și (5)	Articolul 8 alineatele (3), (4) și (5)
Articolul 8 alineatul (6) prima și a doua frază	Articolul 8 alineatul (6) primul paragraf
Articolul 8 alineatul (6) a treia frază	Articolul 8 alineatul (6) al doilea paragraf
Articolul 8 alineatele (7) și (8)	Articolul 8 alineatele (7) și (8)
Articolul 8 alineatul (9) primul paragraf	Articolul 8 alineatul (9) primul paragraf
Articolul 8 alineatul (9) al doilea paragraf prima și a doua frază	Articolul 8 alineatul (9) al doilea paragraf
Articolul 8 alineatul (9) al doilea paragraf a treia frază	Articolul 8 alineatul (9) al treilea paragraf
Articolul 8 alineatul (10)	Articolul 8 alineatul (10)
Articolul 9 alineatele (1), (2) și (3)	Articolul 9 alineatele (1), (2) și (3)
Articolul 9 alineatul (4) prima frază	Articolul 9 alineatul (4) primul paragraf
Articolul 9 alineatul (4) a doua frază	Articolul 9 alineatul (4) al doilea paragraf
Articolul 9 alineatul (5)	Articolul 9 alineatul (5)
Articolul 9 alineatul (6) prima frază	Articolul 9 alineatul (6) primul paragraf
Articolul 9 alineatul (6) a doua frază	Articolul 9 alineatul (6) al doilea paragraf
Articolul 9 alineatul (6) a treia frază	Articolul 9 alineatul (6) al treilea paragraf
Articolul 10 alineatul (1)	Articolul 10 alineatul (1)
Articolul 10 alineatul (2) prima frază	Articolul 10 alineatul (2) primul paragraf
Articolul 10 alineatul (2) a doua și a treia frază	Articolul 10 alineatul (2) al doilea paragraf
Articolul 10 alineatul (3)	Articolul 10 alineatul (3)
Articolul 10 alineatul (4) teza introductivă	Articolul 10 alineatul (4) teza introductivă și literele (a) și (b)
Articolul 10 alineatul (4) litera (a)	Articolul 10 alineatul (4) litera (c)
Articolul 10 alineatul (4) litera (b)	Articolul 10 alineatul (4) litera (d)
Articolul 10 alineatul (5)	Articolul 10 alineatul (5)
Articolul 11 alineatele (1)-(4)	Articolul 11 alineatele (1)-(4)
Articolul 11 alineatul (5) primul paragraf prima frază	Articolul 11 alineatul (5) primul paragraf
Articolul 11 alineatul (5) primul paragraf a doua și a treia frază	Articolul 11 alineatul (5) al doilea paragraf
Articolul 11 alineatul (5) primul paragraf a patra frază	Articolul 11 alineatul (5) al treilea paragraf
Articolul 11 alineatul (5) primul paragraf a cincea frază	Articolul 11 alineatul (5) al patrulea paragraf
Articolul 11 alineatul (5) al doilea paragraf	Articolul 11 alineatul (5) al cincilea paragraf
Articolul 11 alineatul (5) al treilea paragraf	Articolul 11 alineatul (5) al șaselea paragraf
Articolul 11 alineatul (6), prima, a doua și a treia frază	Articolul 11 alineatul (6) primul paragraf
Articolul 11 alineatul (6) a patra frază	Articolul 11 alineatul (6) al doilea paragraf
Articolul 11 alineatul (6) a cincea frază	Articolul 11 alineatul (6) al treilea paragraf
Articolul 11 alineatul (7)	Articolul 11 alineatul (7)

Regulamentul (CE) nr. 1225/2009	Prezentul regulament
Articolul 11 alineatul (8) primul, al doilea și al treilea paragraf	Articolul 11 alineatul (8) primul, al doilea și al treilea paragraf
Articolul 11 alineatul (8) al patrulea paragraf prima și a doua frază	Articolul 11 alineatul (8) al patrulea paragraf
Articolul 11 alineatul (8) al patrulea paragraf a treia frază	Articolul 11 alineatul (8) al cincilea paragraf
Articolul 11 alineatul (8) al patrulea paragraf a patra frază	Articolul 11 alineatul (8) al șaselea paragraf
Articolul 11 alineatele (9) și (10)	Articolul 11 alineatele (9) și (10)
Articolul 12	Articolul 12
Articolul 13 alineatul (1) primul paragraf prima frază	Articolul 13 alineatul (1) primul paragraf
Articolul 13 alineatul (1) primul paragraf a doua frază	Articolul 13 alineatul (1) al doilea paragraf
Articolul 13 alineatul (1) primul paragraf a treia frază	Articolul 13 alineatul (1) al treilea paragraf
Articolul 13 alineatul (1) al doilea paragraf	Articolul 13 alineatul (1) al patrulea paragraf
Articolul 13 alineatele (2) și (3)	Articolul 13 alineatele (2) și (3)
Articolul 13 alineatul (4) primul paragraf prima frază	Articolul 13 alineatul (4) primul paragraf
Articolul 13 alineatul (4) primul paragraf a doua frază	Articolul 13 alineatul (4) al doilea paragraf
Articolul 13 alineatul (4) primul paragraf a treia frază	Articolul 13 alineatul (4) al treilea paragraf
Articolul 13 alineatul (4) primul paragraf a patra frază	Articolul 13 alineatul (4) al patrulea paragraf
Articolul 13 alineatul (4) al doilea paragraf	Articolul 13 alineatul (4) al cincilea paragraf
Articolul 13 alineatul (4) al treilea paragraf	Articolul 13 alineatul (4) al șaselea paragraf
Articolul 13 alineatul (4) al patrulea paragraf	Articolul 13 alineatul (4) al șaptelea paragraf
Articolul 13 alineatul (5)	Articolul 13 alineatul (5)
Articolul 14 alineatul (1) prima și a doua frază	Articolul 14 alineatul (1) primul paragraf
Articolul 14 alineatul (1) a treia frază	Articolul 14 alineatul (1) al doilea paragraf
Articolul 14 alineatul (2) prima frază	Articolul 14 alineatul (2) primul paragraf
Articolul 14 alineatul (2) prima, a doua și a treia frază	Articolul 14 alineatul (2) al doilea paragraf
Articolul 14 alineatul (3)	Articolul 14 alineatul (3)
Articolul 14 alineatul (4) prima și a doua frază	Articolul 14 alineatul (4) primul paragraf
Articolul 14 alineatul (4) a treia și a patra frază	Articolul 14 alineatul (4) al doilea paragraf
Articolul 14 alineatele (5), (6) și (7)	Articolul 14 alineatele (5), (6) și (7)
Articolele 15 și 16	Articolele 15 și 16
Articolul 17 alineatele (1), (2) și (3)	Articolul 17 alineatele (1), (2) și (3)
Articolul 17 alineatul (4) prima frază	Articolul 17 alineatul (4) primul paragraf
Articolul 17 alineatul (4) a doua frază	Articolul 17 alineatul (4) al doilea paragraf
Articolul 18 alineatul (1) prima frază	Articolul 18 alineatul (1) primul paragraf
Articolul 18 alineatul (1) a doua frază	Articolul 18 alineatul (1) al doilea paragraf
Articolul 18 alineatul (1) a treia frază	Articolul 18 alineatul (1) al treilea paragraf

Regulamentul (CE) nr. 1225/2009	Prezentul regulament
Articolul 18 alineatele (2)-(6)	Articolul 18 alineatele (2)-(6)
Articolul 19 alineatele (1)-(5)	Articolul 19 alineatele (1)-(5)
Articolul 19 alineatul (6) prima frază	Articolul 19 alineatul (6) primul paragraf
Articolul 19 alineatul (6) a doua frază	Articolul 19 alineatul (6) al doilea paragraf
Articolul 20 alineatele (1), (2) și (3)	Articolul 20 alineatele (1), (2) și (3)
Articolul 20 alineatul (4) prima, a doua și a treia frază	Articolul 20 alineatul (4) primul paragraf
Articolul 20 alineatul (4) a patra frază	Articolul 20 alineatul (4) al doilea paragraf
Articolul 20 alineatul (5)	Articolul 20 alineatul (5)
Articolele 21 și 22	Articolele 21 și 22
Articolul 22a	Articolul 23
Articolul 23	Articolul 24
Articolul 24	Articolul 25
Anexa I	—
Anexa II	—
—	Anexa I
—	Anexa II